

forlig, så jeg skal gerne kæmpe videre for at få forligskredsen overbevist om, at vi godt kan, om jeg så må sige, bide til bolle umiddelbart efter sommerferien på de to forslag, altså 30.000-kroners-forslaget og forslaget om at forlænge dagpengeperioden.

Men også jeg vil komme med et lille hjertesuk her på falderebet: Tænk, hvis vi kunne være lige så entusiastiske og lige så energiske på efterspørgselssiden, som vi er på udbudssiden, at vi kunne gå ud og vitterlig gøre noget for, at arbejdsgiverne tilrettelagde en personalepolitik, hvor man ikke fyrer medarbejdere, når de er blevet lidt ældre, men faktisk også ansætter folk, der er blevet lidt grå i toppen.

Det synes jeg faktisk er en lige så vigtig diskussion som den, vi skal tage om efterlønns fremtid, som meget rigtigt skal hvile på nogle grundlæggende principper, som den har været båret af de sidste 25 år. Det er altså lidt en annonce til arbejdsministeren om, at vores engagement ligger lige så meget på efterspørgselssiden som på udbudssiden.

I »Made in Denmark«, som jo var vores valggrundlag, opererede vi med en samfundskontrakt, man muligvis kunne få etableret med arbejdsgiverne, hvor man kunne tilgodese arbejdsgiverne på en eller anden måde, hvis arbejdsgiverne modsat levede op til det sociale ansvar, vi mener arbejdsgiverne skal have over for de ældre på arbejdsmarkedet, men også over for de mange tusindvis af mennesker, som har en arbejdsevne, men den er ikke helt hundrede procent, og så bliver de skubbet ud af arbejdsmarkedet.

Jeg vil også annoncere, at vi vil være utrolig optagede af en integrationspolitik, som bidrager til, at udbuddet øges, hvis vi kan få flere af vores nye danskere, altså etniske minoriteter – i nogle byområder etniske majoriteter, vil jeg så godt sige – ind på arbejdsmarkedet på en ordentlig og fornuftig måde. Det kunne i øvrigt også løse mange andre problemer i vores samfund.

Så det skal i hvert fald være min tak for en, synes jeg, god og lang, men også vigtig debat.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis

ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af starthjælpen og forhøjelse af introduktionsydelsen til kontanthjælpsniveau.

Af Kamal Qureshi (SF), Anne-Marie Meldgaard (S), Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).
(Fremsat 12/4 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 13.00

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Beslutningsforslaget går ud på, at Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende folketingsår at fremsætte et lovforslag, der indebærer, at den særlige starthjælp til udlændinge, som har opholdt sig her i landet under 7 år, afskaffes, således at disse personer får ret til fuld kontanthjælp efter samme retningslinjer, som gælder for øvrige borgere. Desuden pålægges regeringen at hæve niveauet for introduktionsydelsen til niveauet for kontanthjælp.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er der her tale om en delvis genfremsættelse af et 2 år gammelt forslag. Det vil formentlig ikke overraske, at regeringens opfattelse ikke er ændret siden den gang. Tværtimod er regeringen nu endnu mere overbevist om, at indførelsen af starthjælp var en rigtig beslutning.

Som jeg nævnte sidst, gik regeringen i sin tid til valg på et optjeningsprincip til kontanthjælp. I forlængelse af dette løfte fremsatte regeringen i foråret 2002 et forslag om at indføre starthjælp og den lave introduktionsydelse, og det blev vedtaget af et flertal i Folketinget bestående af regeringspartierne og Dansk Folkeparti. Regeringen opfyldte herved sit valglofte. Det er det princip og det løfte, forslagsstillerne nu vil have regeringen til at løbe fra, og det har regeringen ikke tænkt sig at gøre.

Vi fik indført en ydelse, der motiverer folk til at komme ud i arbejdslivet hurtigst muligt og blive selvforsørgende, en ydelse, der motiverer til at være interesseret i hurtigt at lære dansk og motiverer til en hurtigere integration på arbejdsmarkedet. Derfor er det vigtigt for regeringen, at satserne har et niveau, der betyder, at det altid kan betale sig at forlade det offentlige forsørgelsessystem og tage et almindeligt arbejde.

De nye satser har styrket tilskyndelsen til at tage arbejde betragteligt. De nye satser er på et niveau, hvor det for praktisk taget alle familietyper er en økonomisk fordel, at blot den ene tager et arbejde på mindstelønsniveau.

Forslagsstillerne henviser i bemærkningerne til forslaget til den starthjælpsundersøgelse, der udkom i sidste måned. Det vil jeg gerne rose forslagsstillerne for, for det er en seriøs undersøgelse, og den er knap 1 måned gammel. Derfor synes jeg, at bemærkningernes citater fra Politiken og Fyns Stiftstidende om situationen i tre kommuner i den første halvdel af januar 2003 må vige for undersøgelsens nyere oplysninger.

Jeg vil lige bruge lidt tid på at gendrive en helt forkert påstand om, at UNHCR har benævnt den danske lovgivning om starthjælp som illegitim. Det passer simpelt hen ikke. Danmark overholder også på dette punkt de internationale konventioner, som vi har underskrevet, herunder naturligvis flygtningekonventionen.

Starthjælpen har været genstand for kritik, det fremgår af bemærkningerne. Jamen det er netop forslagsstillerne selv, der er gået i spidsen i det glade selskab. Senest sendte fire politikere, nemlig fru Anne-Marie Meldgaard, fru Elsebeth Gerner Nielsen, hr. Kamal Qureshi og den radikale folketingskandidat Christian Friis Bach den 24. oktober 2004 et brev til UNHCR vedrørende ydelsen til flygtninge i Danmark.

UNHCR svarede Christian Friis Bach i en e-mail af 11. januar 2005, men svaret henviste alene til organisationens høringssvar af 18. marts 2002 vedrørende det lovforslag, som indførte starthjælpen og den nedsatte introduktionsydelse. Så en del af den fortsatte kritik, som forslagsstillerne refererer til, er alene fremkommet som svar på en henvendelse fra de fire politikere selv.

I organisationens høringssvar af 18. marts 2002 anfører UNHCR eksplicit, at, og jeg citerer: »Forslaget gælder for både udlændinge og danske statsborgere«. I forhold til det forslag, der blev diskuteret med den tidligere SR-regering i 1998 i forbindelse med indførelsen af den danske integrationslov, adskiller forslaget sig såle-

des ved, at »det tilstræber at indføre en vis lighed i behandlingen af flygtninge og danske statsborgere«. Det er jo netop pointen i denne sag.

Kl. 13.05

For at få fuld kontanthjælp skal udlændinge så vel som danske statsborgere have opholdt sig her i landet i 7 ud af de seneste 8 år. I høringssvaret fra 2002 stiller UNHCR i forlængelse af omtalen af de lave ydelser spørgsmålstegn ved den logiske begrundelse og lovligheden af denne bestemmelse i lovforslaget.

Når der sættes spørgsmålstegn ved et eller andet emne, der er til bedømmelse, tyder det som oftest på, at konklusionen ikke er klar. Derfor er det forkert, når forslagsstillerne i bemærkningerne anfører, at »UNHCR har således gjort det klart (...) at den danske starthjælp er konventionsstridig«.

I organisationens mail af 11. januar 2005 fra Stockholmskontoret til Christian Friis Bach anføres det, at UNHCR er af den opfattelse, at en differentieret udbetaling af sociale ydelser til flygtninge ikke er rimelig.

Det er for det første ikke korrekt, at flygtninge modtager lavere ydelser end andre i samme situation. Den såkaldt lave ydelse gælder for alle, der ikke opfylder opholdsbetingelserne. For det andet er det en vurdering, der ikke lader sig henføre til en bestemmelse i konventionen. Konklusionen er, at UNHCR ikke er fremkommet med noget nyt i forhold til organisationens udtalelse fra 2002.

Som nævnt omtales starthjælpsundersøgelsen i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Undersøgelsen viser, at nedsættelsen af ydelserne har haft en effekt. En større del af introduktionsydelsesmodtagere på starthjælpsniveau forlader ydelsessystemet efter en given periode på ydelse set i forhold til introduktionsydelsesmodtagere på kontanthjælpsniveau.

Hele 36 pct. blandt modtagere af introduktionsydelse på starthjælpsniveau har forladt ydelsessystemet efter 8 kvartaler, mens det tilsvarende gælder for 27 pct. blandt modtagere af introduktionsydelse på kontanthjælpsniveau. Der er altså flere udlændinge på starthjælpsniveau, der har forladt ydelsessystemet, end udlændinge på den højere ydelse.

Undersøgelsen viser også, at det er en myte, at kommunerne må supplere starthjælpen med ekstra hjælp, for at modtagerne kan få det til at løbe rundt. Personer på starthjælp får udbetalt ekstra hjælp i nogenlunde samme omfang som

personer på kontanthjælp, står der i undersøgelsen, og der er heller ikke synlig forskel på, hvad hjælpen går til.

Så konklusionen i relation til starthjælpen og den lave introduktionsydelse er, at ydelsen i højere grad bringer modtagerne flot ud af ydelses-systemet end den kontanthjælp og introduktionsydelse på kontanthjælpsniveau, den erstattede. Derfor er der ikke grund til at gå tilbage til de tilstande, der herskede i en svunden tid.

Jeg glæder mig meget til i debatten at høre, hvad specielt Socialdemokraterne og De Radikale mener og vil begrunde deres forslag med. Nu kan vi nemlig lægge hele diskussionen om overtrædelse af internationale regler og konventioner til side. Den sag er afklaret.

Det her forslag er i fuld overensstemmelse med internationale regler, så man kan ikke dække sig bag det. Nu vil vi gerne høre, hvad begrundelsen så er for at afskaffe en ordening, der tilsyneladende – og det kan vi vise – har gode effekter med hensyn til at bringe folk ud af forsørgelsessystemet, som jo på mange måder isolerer dem og forhindrer, at de kommer ud på arbejdsmarkedet og får de netværk, der er så afgørende i det danske samfund.

Regeringen skal derfor indstille, at B 68 forkastes.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Der er nogle korte bemærkninger. Først hr. Jørgen Arbo-Bæhr, derefter hr. Morten Østergaard, så fru Karen J. Klint og derefter hr. Kamal Qureshi.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kan godt starte med at give ministeren en begrundelse for det her forslag: Starthjælpen og introduktionsydelsen er asociale. Så kort kan det siges.

Kl. 13.10

Når det så er sagt, bliver jeg altså nødt til at tage endnu en omgang med ministerens udlægning af den rapport, som hans eget ministerium har været med til, for der siges intet i den rapport om, hvor mange der er kommet i arbejde. Som integrationsministeren så rigtigt sagde i et svar til mig: Der er heller ingen, der har forsøgt at sætte tal på, hvor mange der er kommet i arbejde ud fra denne her undersøgelse. Det udsagn tilsluttede beskæftigelsesministeren sig i øvrigt 14 dage senere.

Derfor skal man passe på, hvor meget man bruger sådan en rapport til, for der findes faktisk andre grunde til at komme ud af forsørgelsessystemet end at komme i arbejde, f.eks. at man mister retten til at forsørge sig.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, eller f.eks. at man kommer i uddannelse. Arbejdsgruppens undersøgelse viser, at overgangen fra ydelse til selvforsørgelse efter 8 kvartaler på ydelse er 36 pct. blandt modtagere af introduktionsydelse på starthjælpsniveau og 27 pct. blandt modtagere af introduktionsydelse på kontanthjælpsniveau. Det svarer til en forskel på 9 procentpoint, og derfor er der jo en positiv effekt af vores forslag.

I øvrigt finder jeg, at det er uhyre velmotiveret, fordi vi jo ved, at den gamle melodi, som Socialdemokratiet, De Radikale, Enhedslisten og SF stod for, i hvert fald ikke førte til integration på det danske arbejdsmarked.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har ikke påstået, at den gamle model førte til integration på arbejdsmarkedet. Jeg har bare påstået, at den her model kan man kun sige én ting om, og det er, at tusinder af mennesker bliver fattigere. Tusinder af dem, der ikke har ret meget i forvejen, bliver fattigere.

Der er i og for sig ikke noget forkert i de her mange tal, som ministeren læser op, men det er bare en forkert tolkning at sige, at folk kommer i arbejde. For dem, der arbejder med det, er det fuldstændig åbenlyst, at når en lang række mennesker ikke længere får forsørgelse, ikke længere får starthjælp/introduktionsydelse, så skyldes det, at de mister retten til at få en forsørgelse.

Man kan ikke, som integrationsministeren gør det, sige noget som helst om, at den her undersøgelse viser, hvorvidt flere eller færre er kommet i arbejde, efter at ydelserne er blevet nedsat. Det har begge ministre bekræftet over for mig, og det er faktisk også sandt. Det står faktisk også i rapporten.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Udgangspunktet for indførelsen af starthjælpen er jo, at de høje ydelser, som nyankomne udlæn-

dinge fik før indførelsen af den her lavere introduktionsydelse, modvirkede integrationen. Derfor har vi lavet en ordning, der sikrer, at det nu kan betale sig at gå ud og tage et arbejde, at man med en relativ beskedent arbejdsindsats kan kompensere for denne lavere ydelse. Det er jo det, vi gerne vil have i gang, at man går ud og får sig et arbejde og på den måde bliver integreret.

Det, der med sikkerhed kan siges om den gamle ordning, er, at det ikke kunne betale sig. Derfor synes jeg, at det er en lidt underlig fiktiv diskussion, for skal vi have brudt den onde cirkel, er det jo forslag som de her, der skal fremmes.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det giver jo anledning til at foreholde ministeren, hvad det egentlig er, integration på arbejdsmarkedet betyder. Hvis integration på arbejdsmarkedet betyder, at man skal gå hjemme uden at foretage sig noget som helst, altså at man bare skal ud af ledighedsstatistikken eller ud af start-hjælpsstatistikken, så kan man gøre mange krumspring, både matematiske og nogle, der forarmer folk i en grad, så beskæftigelsesministeren ikke ville kunne stå inde for det.

Det er jo det, rapporten dokumenterer, og intet andet. Der er intet belæg for at sige, at start-hjælpen virker med hensyn til at skabe integration på arbejdsmarkedet. Det eneste, man kan konstatere, er den helt matematiske mekanisme, der hedder, at det er klart nok i forhold til at være på kontanthjælp, at selvforsørgelsen, hvis den ene kommer i beskæftigelse, selvfølgelig vil træde i kraft for den anden.

Kan ministeren derfor ikke en gang for alle bekræfte og bare skære helt ud i pap: Der er intet belæg for at sige, at starthjælpen skaffer flere flygtninge/indvandrere i beskæftigelse?

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er ked af at sige det, men det er jo logik, at det skaffer flere i beskæftigelse, for ydelsen er skruet sådan sammen, at der er incitament til at gå ud og tage et arbejde. Det er mig helt ufatteligt, at Det Radikale Venstre vil blive ved at køre en håbløs sag som denne her i forbindelse med integrationen. Når vi ser, hvor store problemer der er i det danske samfund, så spilder man sin

tid med at ligge og klage til internationale organer og alt muligt. De her ordninger er jo fuldt ud i overensstemmelse med de forpligtelser, vi har.

Derfor glæder jeg mig jo utroligt til denne her debat, når vi kan lægge den del af det til side og høre hr. Morten Østergaards og Det Radikale Venstres tanker om, hvordan man så fremmer integration på det danske arbejdsmarked. For det er jo det, vi skal diskutere. Og her har vi fundet et middel, der i hvert fald virker.

Hvis første skridt på vejen til selvforsørgelse så er, at man kommer i uddannelse eller på noget andet, har jeg det da helt fint med det. Det værste er da, at folk bliver hængende i de offentlige forsørgelsesyndelser, når vi har set, hvor vigtigt det er, at udlændinge bliver integreret via arbejdspladsen.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for, at ministeren erkender så åbenlyst i sit svar, at der er tale om en logisk slutning her. For der er ikke på baggrund af den statistik, der er produceret, nogen form for statistisk eller talmæssigt belæg for, at ordningen virker. Ministeren og regeringen kan fastholde den logik, som er baggrunden for ordningen, det ville jo nærmest være unaturligt andet, men det betyder jo ikke, at det bliver sandt, uanset hvor mange gange og i hvor højt tonefald man tordner det fra talerstolen.

Det, som er tydeligt for enhver, er, at det viser sig, at man ikke kan forarme folk til integration på arbejdsmarkedet, fordi det er et spørgsmål om, at kvalifikationerne skal være til stede. Og det er jo det, som er den helt afgørende forskel. Burde regeringen ikke tænke mere i at bringe de rette kvalifikationer til stede hos folk end i at forarme dem i et sølle forsøg, som tydeligvis nu viser sig ikke at have nogen afgørende effekt?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu glæder jeg mig jo til, at hr. Morten Østergaard senere kommer på talerstolen, for det, hr. Morten Østergaard arbejder for, er altså, at det modsatte, at det ikke kan betale sig at tage et arbejde, skulle fremme integrationen i Danmark. Når jeg går ned fra denne her talerstol, er det jo det, resten af debatten kommer til at handle om.

Derfor så synes jeg altså, at det er jammerligt at høre Det Radikale Venstre hænge sig i fortidens problemstillinger. Nu har vi lagt kursen

om på det her område for at sikre, at man kan komme ud på arbejdspladserne, og så modarbejder Det Radikale Venstre det gang efter gang efter gang.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Nej, jeg tror ikke, vi modarbejder målene. Det er midlerne, vi diskuterer i dag. Vi er meget enige i, at det skal kunne betale sig at arbejde, og vi er også enige i, at der skal være nogle forskellige incitamentter til det, og at der skal være nogle metoder.

Metoderne er jo fremlagt i mange andre forslag end lige konkret i starthjælpen. Også her sidst er regeringen jo kommet med en hel lille pjece om det, »Ny chance til alle«, som vi nu skal til at forhandle, og der spiller starthjælpen jo ikke nogen stor rolle. Der er det mange andre modeller, man taler om netop der, hvor man kan snakke om integration.

Det, jeg også godt vil spørge ministeren om, er, om han ikke godt vil bekræfte, at bare det, at én i et ægtepar på starthjælp får et arbejde, betyder, at så ryger begge to ud af starthjælpen. Så når man her siger, at der er 36 pct., der er gået ud af starthjælpen, så er det ikke, fordi der er 36 pct., der er kommet i arbejde. Vi ved faktisk ikke, hvor mange af dem der er blevet til hjemmegående husmødre. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Men det er jo et generelt problem med kontanthjælpen, at man modregner. Når den ene får arbejde, så modregnes der i den andens indkomst, og da det her jo er en kontanthjælpsydelse, ja, så er der jo sådan set ikke noget mærkeligt i det.

Jeg vil bare gerne have lov at sige, at forudsætningen for regeringens integrationspakke naturligvis er, at denne her starthjælp fortsætter, og at de partier, der indgår i et forlig omkring integration, naturligvis også vil skulle erkende, at starthjælpen er en del, der er kommet for at blive, så enkelt er det. Det her er jo ikke et forslag, vi opgiver.

Så jeg tror, at de partier, der vil være med til at diskutere integrationspakken, jo må være indstillet på, at det her er et af de vilkår, der står fast i de forhandlinger, og som er en forudsætning for de yderligere tiltag, vi vil tage.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er en meget interessant præmis. Det er i hvert fald ikke en præmis, der blev præsenteret på sonderingsmødet af integrationsministeren. Det er heller ikke en præmis, jeg har hørt Venstres integrationsordfører udtale særlig tydeligt i hvert fald, så det bliver da overraskende, hvis det skal være en præmis på forhånd, at det er med bundne hænder, man går til en forhandling, man selv inviterer til. Det har vi så prøvet før.

Men jeg synes alligevel ikke, at det skal friholde ministeren for at svare på mit spørgsmål. Selvfølgelig skal det kunne betale sig at arbejde, selvfølgelig skal man ikke have offentlige ydelser, hvis man kan forsørge sig selv, men jeg spurgte faktisk, om ministeren har et bud på, hvor mange der blev til hjemmegående husmødre eller kom i arbejde. Netop beskæftigelsesministeren er jo den eneste minister, der har taget ordet job i sin mund, når der refereres til undersøgelsen. Alle andre har bare sagt, at de er kommet på selvforsørgelse. Men når beskæftigelsesministeren tager ordet job i sin mund, så må det være lig med arbejde, og derfor spørger jeg, om alle 36 pct. har fået arbejde.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er formentlig nogle, der ikke har fået arbejde, og som har fået modregnet deres ydelse. Der er formodentlig nogle, der er kommet i uddannelse, og der er formodentlig nogle, der er kommet i arbejde.

Jeg synes bare, at man jo grundlæggende må sige, at det er logik, at når man laver et system, hvor det kan betale sig at arbejde, ja, så kommer der flere i arbejde, frem for når man har et system, hvor det ikke kan betale sig. Og må jeg så godt lige sige, at denne her starthjælp jo altså hører under beskæftigelsesministerens område, og der er ingen tanker om at lave den om.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Lad os prøve at blive i ministerens logik. Jeg synes, at det er al ære værd, at man kan have en politisk holdning, der siger, at der er en logik i, at når man får færre penge at leve for, så bliver ens ønsker og ens motivation til at komme i arbejde større. Det er en logik, man kan have.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvilke tanker gør regeringen sig så for at nedsætte den generelle kontanthjælp? For det logiske må vel være, at hvis man kan få flygtninge/indvandrerguppen i arbejde ved at nedsætte kontanthjælpen til et starthjælpsniveau, og det øger deres motivation for at komme i arbejde, og de rent faktisk også kommer mere i arbejde – det er i hvert fald det, ministeren påstår – så må det vel også være sådan, at store dele af den danske arbejdsstyrke, der er uden for arbejdsmarkedet, og som i dag er på kontanthjælp, vel også kan blive motiverede til at komme i arbejde ud fra den samme logik ved, at man nedsætter deres kontanthjælp. Hænger det ikke sådan sammen?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har jo sagt fra starten af regeringsperioden, at vi ikke ønsker at nedsætte taksterne generelt på understøttelse, på kontanthjælp, men at der er lommer, hvor vi har villet gøre en undtagelse. Og en af dem er jo de flygtninge og indvandrere, der kommer til Danmark. Det var jo et opgør med den kurs, som bl.a. spørgeren selv har stået for i udlændingepolitikken, som jo har spillet fallit. Derfor tog vi det her skridt.

Så har vi jo også identificeret nogle andre problemer, f.eks. når begge ægtefæller er på kontanthjælp. Der kan vi jo se, at det fastholder et mønster, hvor man ingen tilknytning får til arbejdsmarkedet, for hvis man skal ud og have et job, skal det simpelt hen være til så stor en løn, at det er urealistisk for den her gruppe, vi taler om.

Det samme gælder, når vi identificerer problemer. Vi synes ikke, at unge under 25 år, som ikke har andre problemer end ledighed, skal kunne gå på kontanthjælp. De skal i uddannelse. Og derfor prøver vi jo hele tiden at regulere sådan, at det fremmer fornuftig adfærd frem for ufornuftig adfærd.

Men jeg vil gerne sige, at det fra starten lå klart, at starthjælp var den ydelse, der skulle sikre, at mennesker, der kommer her til landet, ikke blev parkeret på høje ydelser med de mange ulykkelige konsekvenser, vi kan se i dag, af manglende integration, manglende job osv. Der vil vi bryde den onde cirkel.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det synes jeg da er klar tale fra ministerens side, at man mener, at det generelt set kan få flere i arbejde, hvis man bare nedsætter deres kontanthjælpsydelse, eller hvis man nedsætter de sociale ydelser, de får. Jeg synes da, det er klar tale, at jo fattigere folk er, eller jo færre penge de får fra det offentlige, desto lettere er det at tvinge dem i et eller andet bestemt arbejde, selv om arbejdsløsheden under denne her regering jo er steget.

Kl. 13.25

Så kunne man passende spørge ministeren: Hvis ministeren mener, at der er en logik i det, at det kan få folk i arbejde, hvad er det så, der er årsagen til, at denne her regering i sin regeringsperiode har fået flere arbejdsløse, at der er kommet færre i arbejde, sådan at vi har fået en stigning i ledigheden? Det virker da fuldstændig mærkeligt, for hvis man mener, det er logisk, at hvis man bare skærer i folks ydelser, så kommer de i arbejde, hvorfor har man så ikke formået at nedsætte arbejdsløsheden frem for faktisk at øge antallet af arbejdsledige?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu fører det vist for vidt, hvis vi skal til at diskutere 11. september, SARS-epidemien i verden, de lavere konjunkturer på grund af manglende arbejdsmarkedsreformer i Tyskland osv., som jo er en del af årsagen til, at vi har haft stigende arbejdsløshed i Danmark.

Jeg tror, jeg vil koncentrere mig om spørgsmålet om at få flygtninge/indvandrere i arbejde, fordi det trods alt er et af de allerstørste problemer, vi har i det danske samfund. Og der må jeg så bare sige, at den linje, som hr. Kamal Qureshi anviser, ikke har nogen gang på jorden, for den har vi jo prøvet, og den fører til ulykkelige resultater.

(Kort bemærkning).

Eigil Andersen (SF):

Jeg kan forstå på ministeren, at der er kommet flere i arbejde, siden man har indført denne her starthjælp. Så vil jeg gerne spørge, hvor mange procent flere det er, der er kommet i arbejde i forhold til tidligere.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg jo indrømmede over for fru Karen Klint før, kan jeg ikke sætte procentsatser på det. Nogle er kommet i arbejde, nogle er kommet i uddannelse, nogle er blevet ramt af modregningsreglen, sådan vil det være. Men det afgørende og det første skridt til at blive selvforsørgende er jo, at man kommer fri af kontanthjælpssystemet. Så det er jo sådan set en positiv udvikling under alle omstændigheder.

(Kort bemærkning).

Eigil Andersen (SF):

Det forekommer mig at være et overraskende dårligt informationsniveau, der er tale om her. Under det foregående punkt omkring efterlønnen har ministeren lagt stor vægt på, at tingene skulle være veldokumenterede og undersøgte, inden man tog nogle beslutninger.

Jeg vil stille et andet spørgsmål. Det er: Jeg kan godt være nervøs for, at den flygtning, der er blevet sat ned i starthjælp, vil tage et arbejde, som er stærkt underbetalt, eventuelt et sort arbejde. Derfor vil jeg spørge: Hvor mange af dem, der er kommet i arbejde, har så fået et underbetalt arbejde, og hvor mange har taget imod sort arbejde?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal svare spørgeren. Sidste gang diskuterede vi, hvad man kunne forstå i 3. klasse og i 5. klasse. Jeg ved ikke, hvilket klassetrin man skal gå i for at forstå, at hvis vi vidste, hvem der lavede sort arbejde, så var vi jo nok kommet efter dem. Så det var jo ligesom forudsætningen for, at jeg kunne besvare det spørgsmål.

Men jeg vil gerne sige til SF's repræsentant, at det, vi gør på flygtninge/indvandrerområdet, jo er at råde bod på alle de skader, som har været det påført i mange år i kraft af den danske integrationspolitik. Og derfor er det jo logik, at når man indfører systemer, hvor det kan betale sig at arbejde, fremmer det selvfølgelig også den udvikling.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ministeren og går i gang med ordførrækken. Den første ordfører er fru Irene Simonsen, værsgo.

Irene Simonsen (V):

Som medlem af Venstres folketingsgruppe og et af regeringspartierne undrer jeg mig meget. Nu står jeg igen med et beslutningsforslag, som Socialdemokraterne har fremsat sammen med Radikale, SF og Enhedslisten om udlændinge- og integrationspolitik, samtidig med at jeg dagligt kan se udtalelser i pressen af fru Helle Thorning-Schmidt, der siger, at hun er helt enig med regeringen i dens udlændingepolitik. Det er altså svært at finde ud af, hvad den Socialdemokraterne står på, men det kan jo være, vi en dag når til en afklaring.

Det her forslag går ud på, at man vil afskaffe starthjælp og forhøje introduktionsydelsen til kontanthjælpsniveau. Der ligger så mange oplysninger i det forslag her, når jeg læser det igen, hvor jeg tænker: Det er dog det værste sludder, jeg nogen sinde har læst. Jeg har faktisk aldrig set så meget sludder før. For det første står der her:

»Med hensyn til offentlig hjælp og understøttelse skal de kontraherende stater indrømme flygtninge, der lovligt bor inden for deres område, samme behandling som deres egne statsborgere.« Flygtninge skal således ligestilles med danske statsborgere. Der er derfor ingen tvivl.«

KL 13.30

Sikke noget vrøvl! Så ved man jo ikke, hvad starthjælp er, så har man jo slet ikke læst, hvad det er, loven går ud på, for den sidestiller også med danske statsborgere, der vender hjem til Danmark. Så der er overhovedet ingen problemer. Men det vil jeg nu ikke bruge mere tid på, det synes jeg ministeren har belyst ganske godt.

Så skal jeg sige omkring starthjælpen: Jeg havde håbet på, at den havde haft en langt større effekt, end den har haft. Den har haft en effekt, men jeg havde håbet på en langt større effekt. Det er måske nok, fordi jeg på et tidspunkt har været temmelig naiv i forhold til den indsats, kommunerne har ydet.

Her i forslaget er bl.a. Juelsminde Kommune fremhævet, hvor der er en chef, der udtaler sig om, hvor forfærdeligt det er for de her start-hjælpsmodtagere, de kommer ikke i job, og man skal give ekstra ydelser osv. osv. Men så ved jeg bare fra undersøgelser, at jeg har set dokumenteret tidligere, at Juelsminde Kommune ligger blandt de ti dårligste kommuner i landet med hensyn til integration.

For nylig så vi en udsendelse i fjernsynet, der belyste, hvad man gjorde med nyankomne flygtninge og indvandrere, der kom til Danmark,

hvordan man fik dem i job. Der havde man sat to kommuner op imod hinanden: en, der lå blandt landets ti bedste, og en, der lå blandt landets ti dårligste. Blandt de ti bedste lå Vejle Kommune, hvilket fru Karen Klint jo må vide alt om, da hun bor i Vejle Kommune. Og hvad er det, man kan i Vejle Kommune? Der kan man få dem i job, der ved man nemlig, hvad det går ud på: 3 dage efter at de er kommet ind i kommunen, har de en praktikplads, der fører mod job. Der har man forstået intentionen med start-hjælp.

Så fik man i den udsendelse et billede af Holbæk Kommune, som ligger til bundkarakter. I Holbæk Kommune startede man ikke med at kigge på job overhovedet. Nej, for det var så synd for de mennesker, der var kommet, og i øvrigt var de fleste måske traumatiserede, og så ville det være synd for dem overhovedet at sætte dem ud på arbejdsmarkedet. Dernæst handlede det mest om: Hvordan får vi nu deres børn i skole, og hvordan får vi skaffet dem en bolig? Så har man jo fuldstændig misforstået menneskelige hensyn, når det er sådan, man gør det.

Når man i Vejle sørger for, at der er et job, så sørger man for værdigheden for de mennesker, der kommer til landet; de får et forsørgelsesgrundlag, og de kan blive en del af samfundet med det samme. Det, man før i Holbæk, er at sætte dem ud på et sidespor og klientgøre dem, få dem længere og længere væk fra vores samfund og væk fra integrationen.

Så jeg skal gerne erkende, at der er kommuner, der gør det her meget forskelligt, men med det nye integrationsoplæg, som jeg jo glæder mig meget til bliver vedtaget her i Folketingssalen i løbet af efteråret, vil det hele vende igen, for nu kan det betale sig at gøre det rigtige i kommunerne. Så der vil vi se, at det ikke kun er den lille effekt, vi har haft nu, nemlig at start-hjælpen har haft en større virkning på nogle få procent i forhold til dem, der er på kontanthjælp, men en meget større effekt, når først det nye integrationsoplæg er vedtaget.

Så bliver det i øvrigt spændende at se, om Socialdemokraterne er med, når det bliver yderligere attraktivt for folk, hvor begge ægtefolk er på kontanthjælp, at gå i arbejde.

Så lad os nu se til efteråret, for der tror jeg nemlig, at vi står i en situation, hvor starthjælpen vil få et rigtigt startskud. Den er først lige kommet i gang, den har vist en effekt, men vi skal videre.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Beskæftigelsesministeren, som jo er fra samme parti som ordføreren, gjorde meget ud af i sin indledning at afvise kritikken fra UNHCR. Om det sker mod bedre vidende, skal jeg ikke gøre mig til dommer over, men blot bede om, at fru Irene Simonsen, som også var inde på det og henviste til ministerens redegørelse, forholder sig til, at det, som man fra UNHCR's side anførte i forbindelse med det svar, som man i øvrigt måtte gøre store krumspring for at få ind i lovbehandlingen, var, at man ikke kan sidestille en dansker, der vender tilbage til landet, med en flygtning, der kommer til landet for første gang. Det er ikke et rimeligt udtryk for ligebehandling, og det er derfor, UNHCR sagde: Vi sætter spørgsmålstegn ved rationalet og ved lovligheden af den bestemmelse i lovforslaget.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen jeg kan kun sige til hr. Morten Østergaard, at det handler om, at vi sidestiller etniske danskere med folk af anden etnisk oprindelse. Og så længe, vi gør det, er der altså ingen konventionssstridigheder.

Den debat har vi brugt lang tid på – og lad os bare tage et par timer igen her – især i den her samling. Det er undersøgt hele vejen igennem, og der er ingen stridigheder i forhold til konventionerne. Og når UNHCR siger, at det er ulovligt, må det jo stå for deres egen regning.

Med hensyn til det, de siger om, at der ikke er noget rationalt i det: Det er en holdning, de kan have, og den må de da gerne have for mig. Det er en politisk holdning.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg har lige haft den ære at være på sådan en formission, en fortrop, i forbindelse med valgobservationen i Albanien på vegne af Europarådet. Vi kommer derned som et internationalt organ og skal se, om man dér holder et valg, som er efter internationale standarder.

Jeg er sikker på, at uanset hvor meget der måtte foregå fra nu af, og indtil det albanske valg er afsluttet, vil regeringen også efterfølgende dernede mene, at det valg, der foregik der, var fuldt og helt efter internationale standarder.

Derfor er det jo, at vi ikke blot kan tillade os at stå og afvise det, når internationale organer

kommer med kritik af danske forhold, og sige, at vores regering nu holder fast i, at den ikke har gjort noget, der strider imod konventionerne. Det ville nærmest være naturstridigt, om man gjorde det modsatte.

Derfor er det, at vi bare må holde os det helt klart, så det i hvert fald i offentligheden er helt tydeligt for enhver, at når ministeren siger, at UNHCR ikke udtalte kritik af starthjælpen, så er det ganske simpelt forkert. Man satte netop spørgsmålstejn ved lovligheden af de regler, der handler om starthjælpen, i forbindelse med den lovrevision. Det står sort på hvidt i det svar, som UNHCR gav.

Så kan fru Irene Simonsen have den holdning, hun vil, til internationale konventioner, til UNHCR og i øvrigt til regeringen.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg er da utrolig glad for, at jeg får lov til at have min egen holdning. Tak for det.

Så kan jeg kun konstatere igen, at UNHCR har lov at have nogle politiske holdninger til nogle ting. Dem kan vi godt gennemskue. Det samme var gældende for Gil-Robles, da der kom en kritik fra ham i tidernes morgen.

Men tingene er jo undersøgt. De er undersøgt til bunds. Vi har haft de bedste jurister til at kigge på det. Der er ingen internationale konventioner, der er brudt nogen som helst steder.

Hvor jeg dog ville se frem til det, hvis Radikale engang kunne udvikle sig så meget, at de også fik lært at snakke positivt om integration i stedet for måske at bruge al deres lobbytid ude hos internationale organisationer for at fortælle dem, hvor skrækkelig den danske regering er.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne sige tak for, at ordføreren citerer min formand, fru Helle Thorning Schmidt, men kunne Venstres ordfører så ikke citere hende korrekt?

Jeg tror faktisk, at citatet egentlig var rigtig nok, det blev bare brugt forkert. Der blev sagt, at fru Helle Thorning Schmidt er enig i regeringens udlændingepolitik, og Socialdemokraterne er faktisk som gruppe enig i udlændingepolitikken, men det, vi drøfter nu, er jo integrationspolitikken, altså en anden del af udlændingepolitikken, og den har min formand ikke udtalt den samme enighed til.

Min formand er meget enig i, at starthjælpen er med til at forarme de mennesker, der får den, og i øvrigt ikke giver dem arbejde.

Når der så prales lidt af, hvad der sker i Vejleområdet, vil jeg sige, at det er, fordi der er arbejde at få. Så vil Venstres ordfører ikke godt fortælle os lidt om, hvad man gør i de kommuner, hvor arbejdsløsheden i forvejen er stor? Var det ikke værd at undersøge, hvordan starthjælpen virker dér, i stedet for at undersøge det et sted, hvor der er meget stor efterspørgsel på arbejdskraft?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det kan jeg da sagtens give et eksempel på. Det er rigtigt, at der er arbejde at få. Det er der i øvrigt rigtig mange steder, det er der også i Holbæk.

Jeg kan i øvrigt belyse det ved at nævne en sag, jeg var inde i i Juelsminde Kommune, hvor der var en masse arbejde, men hvor man fra forvaltningens side syntes, det var synd for de mennesker – læg mærke til, hvad jeg siger: at det var synd for de mennesker – hvis de skulle ud at arbejde, fordi de var traumatiserede. Og så snakker vi om noget helt andet. Jeg synes, det er synd for de mennesker, der er traumatiserede, at de skal sidde hjemme hver eneste dag og kigge ind i den samme væg og blive mere og mere syge.

Det her handler meget om holdninger ude i kommunerne, og jeg er parat til at tage hele debatten med kommunerne og også med forvaltningsfolkene.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg kommer nok til at spørge på en anden måde, for jeg fik jo ikke svar. Det er også fint nok, at man bruger svarene til at gentage sine egne holdninger.

Der er ikke nogen socialdemokrater, der siger, at det er synd for folk at arbejde. Vi har begrebet arbejdsglæde; de fleste af os kan lide at arbejde. Selvfølgelig skal man være rask nok til at arbejde – ellers har vi en anden lovgivning til at dække det. Men man bliver ikke raskere af at gå på arbejde, hvis man er syg eller ikke har evnerne til det.

Men det, jeg så vil spørge om, er den sandhedsværdi, der ligger i den pralen, der er, både i rapporten og andre steder. Vi har her på det sid-

ste set en pressemeddelelse om, at man gør så meget for de fattige familiers børn, for at de skal komme med i foreningslivet. Er det ikke en sidegevinst til starthjælpen, at man netop nu skal have ekstra ydelser i kommunerne? Så når der er 2.700 børn – det står også i integrationsministerens pressemeddelelse – der nu får tilskud til foreningskontingenter, og der er en overvægt af børn fra etniske miljøer dér, kunne det ikke godt hænge sammen med, at starthjælpen er på et for lavt niveau?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg ved ikke, om fru Karen Klint er oplyst om, at ud af de 2.700 børn er de fleste fra familier på kontanthjælp eller på starthjælp, for det er nemlig ikke en oplysning, jeg ligger inde med, om de fleste er på starthjælp. Det er jo ikke sikkert, det kunne jo lige så godt være folk på den høje kontanthjælp. Så det her handler simpelt hen om, at jeg synes, det er et knaldgodt initiativ, at man får nogle flere børn ud i foreningslivet og idrætslivet, og det tror jeg også fru Karen Klint gør. Jeg tror i øvrigt, vi er meget enige på det område her, for det hjælper til med integrationen.

Men jeg vil nu godt sige, at jeg ikke klandrer Socialdemokraterne for ikke at synes, at det er godt at arbejde. Det, jeg klandrede, var nogle holdninger, der fandtes i visse forvaltninger ude i kommunerne. Der er masser af ledige job, der kan besættes, også deltidsjob. Hvis man nu er traumatiseret, så tror jeg også, fru Karen Klint vil give mit ret i, at man måske har det bedre og har bedre fremtidsudsigter, hvis man har noget andet at foretage sig end blot at sidde hjemme og kigge ind i væggen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu synes jeg, det er lidt af en tilsnigelse at sige, at denne lovgivning er ny og først skal have mulighed for at virke, i betragtning af at den faktisk har virket eller ikke virket i 3 år. Derfor vil jeg godt høre fru Irene Simonsens kommentar til virkningerne af den.

Vi kan jo konstatere, at flere tusinde rent faktisk har været tvunget til i 2 år eller mere at leve af et beløb, der ligger et sted mellem halvdelen og to tredjedele af kontanthjælpen, at man ikke kan sige noget om, om det har betydet, at der skulle være kommet flere eller færre i arbejde, og at man i øvrigt kan konstatere, at flere, nemlig mere end dobbelt så mange af dem på den

lave ydelse, har været nødt til at tigge sig til hjælp i særlige tilfælde, som af dem, som var på den ydelse, der svarede til kontanthjælpen.

Det er nogle forholdsvis klokkeklare eksempler på, at vi har et problem med den her lovgivning, og ikke mindst, at de mennesker, der er tvunget til at leve af starthjælp og introduktionsydelse, har et alvorligt problem.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

For det første ved hr. Jørgen Arbo-Bæhr godt, at der lige er kommet en undersøgelse, der netop har dokumenteret forholdene omkring den myte, som venstrefløjen længe har været med til at sprede rundtomkring, om, at folk på starthjælp får flere tillægsydelser end folk på kontanthjælp. Det passer jo ganske simpelt hen ikke. Det er dokumenteret nu. Ekstraydelserne ligger på nogenlunde det samme niveau som for dem, der får kontanthjælp. Så lad os lade være med at bruge mere tid på det.

I øvrigt kan jeg også godt henvise til de tal, der netop står i beslutningsforslaget. Jeg går da ud fra, at det er de rigtige tal, der står i beslutningsforslaget. Jeg har ikke regnet dem efter, men der står her, at en familie har 10.400 kr. til rådighed om måneden til beklædning, mad, andre personlige fornødenheder, fritidsinteresser og transport. Så vil jeg blot gøre hr. Jørgen Arbo-Bæhr opmærksom på, at jeg kender masser af andre familier, som i øvrigt er på mindsteløn, der, når de har betalt deres husleje og faste udgifter, heller ikke har mere til sig selv, men som ikke beklager sig, og som synes, at de alligevel lever et værdigt liv.

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det sidste er jo bare at snakke udenom, for vi snakker jo om en stor familie. Jeg vil bare som eksempel nævne, at vi snakker om en familie, som har 44 kr. pr. dag pr. person til alle de ting. Det vil jeg påstå er meget, meget lidt. Det ville jeg i hvert fald nødig skulle leve af.

Når vi snakker myter, vil jeg bare sige, at det er en myte, at rapporten skulle vise, at der ikke er nogen specielle ekstra udgifter til hjælp i særlige tilfælde til de mennesker, der er på den lave ydelse.

Lad mig læse op:

»Arbejdsgruppens spørgeskemaundersøgelse viser, at 89 ud af de 129 modtagere af introduk-

tionsydelse på starthjælpsniveau, som indgår i stikprøven, ... fik udbetalt hjælp i særlige tilfælde, mens 46 af de 151 modtagere af introduktionsydelse på kontanthjælpsniveau fik denne hjælp. En forholdsvis stor andel af modtagerne af introduktionsydelse på starthjælpsniveau fik altså udbetalt hjælp i særlige tilfælde.«

Længere nede står der, at arbejdsgruppens undersøgelse således viser, at der udbetales hjælp til flere, nemlig 70 pct. af dem på den lave ydelse, end de 30 pct. af dem på den høje ydelse.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg har desværre ikke tallene med herop, men jeg har tidligere, da vi havde den store diskussion om det her, læst i en rapport, som i øvrigt er lavet af Integrationsministeriet, at det er nøjagtigt det samme antal, der modtager ekstraydelser. Der er ikke nogen forskel på, om man er på kontanthjælp eller på starthjælp, eller om man er på den lavere introduktionsydelse. Den rapport vil jeg da gerne finde frem til hr. Jørgen Arbo-Bæhr senere.

Med hensyn til hvad man har at leve af, vil jeg gerne sige følgende til hr. Jørgen Arbo-Bæhr: Jeg går ud fra, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr også taler med mange mennesker, der er på mindsteløn, enlige forsørgere og andre, hvor man ikke har mere til sig selv om måneden end det her, men altså går på arbejde 37 timer om ugen alligevel. Prøv at gå ud og tal med dem, vil jeg sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, så kunne det være, vi finder ud af, at det her rent faktisk godt kan lade sig gøre. Jeg synes, at det er fine vilkår. Det, der er utrolig vigtigt for Venstre, er, at det kan betale sig at tage et job, og det kan det nu. Det er det vigtige.

Så har jeg imødekommet forslagsstillerne på ét punkt: Vi skal også sørge for, at kommunerne bruger intentionerne rigtigt og anviser dem og hjælper dem ud i de job, der er til stede, i stedet for måske, som jeg i hvert fald har oplevet, at nogle sagsbehandlere og jobkonsulenter syntes, at det var synd for de mennesker, hvis de skulle ud og arbejde fysisk, både inden for rengøring og markarbejde og husdyrbrug osv., for så var det nærmest synd for dem.

Hvis det er den indstilling, der viser sig, har vi jo et problem, og det skal vi have samlet op på. Der skal vi samle op via de gode kommuner, som kan det her.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes et eller andet sted, at fru Irene Simonsen lidt for ofte bruger det udtryk, som jeg har hørt fru Irene Simonsen bruge mange gange, nemlig: Lad os se på tingene i helikopterperspektiv. Jeg synes, at også den her diskussion bærer lidt præg af, at fru Irene Simonsen ser på det her i helikopterperspektiv og ikke kommer ned der, hvor befolkningen og de her mennesker egentlig befinder sig.

Man kan se på, hvordan virkeligheden er. Jeg citerer fra Jyllands-Posten, altså ikke en eller anden venstrefløjsavis, fra den 5. oktober 2003, hvor virkeligheden for en iransk familie beskrives. De er politiske flygtninge og er kommet hertil som konventionsflygtninge. Det er altså nogle, som Danmark har hentet hertil. Vi læser, hvordan de har ekstremt svært ved at klare sig for starthjælpen, og hvordan de simpelt hen ikke kan få hverdagen til at hænge sammen.

Det er den virkelighed, som jeg synes man bliver nødt til at forholde sig til, så man ikke ser det fra et helikopterperspektiv og udelukkende taler om politisk ideologi.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg er faktisk også nede i de enkelte familiers hverdag og både taler med dem, følger dem og ser, hvad der foregår. Og der, hvor jeg kan konstatere at noget halter, er, hvor de simpelt hen ikke får hjælp nok til at komme ud i de job, der er.

Det, der er ærgerligt, er, at vi gennem alt for mange år har haft nogle, der netop er blevet klientgjort, sat ud på de offentlige ydelser uden at få reelle integrationstilbud, hvor en arbejdsmarkedsindsats også er et integrationstilbud.

Jo længere vi har dem siddende som klienter, desto sværere bliver deres verden, og så ender det desværre sådan, at det, de kommer til at bruge alt deres krudt og energi på, er at slås mod systemerne i stedet for at slås for at komme væk fra systemerne. Det har jeg set adskillige eksempler på, og jeg har i øvrigt professionelt arbejdet med det her i 10 år. Så jeg tror godt, jeg ved, hvad jeg taler om.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Så lad mig da lige beskrive en helt konkret sag, netop denne iranske familie, som fortæller føl-

gende: »Vi er politiske flygtninge fra Iran, hvor vores liv var i fare. Vi kom ikke hertil gennem Tyskland om natten. Danmark hentede os her-til.« Og de fortsætter: »Men siden vi kom, har vores tre-årige søn tabt fire kilo, og hans mor, som er højgravid, har tabt 10 kilo, fordi vi ikke har penge at købe mad for.«

Lad mig lige tage det sidste en gang til: »Men siden vi kom hertil, har vores tre-årige søn tabt fire kilo, og hans mor, som er højgravid, har tabt 10 kilo, fordi vi ikke har penge at købe mad for.«

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nu må jeg ikke stille spørgsmål heroppefra, men så kan jeg i hvert fald drage en klar konklusion: Det vil sige, at alle studerende i Danmark simpelt hen er så tynde, så man næsten ikke kan få øje på dem. Det er den konklusion, jeg kan komme frem til, for de har nemlig heller ikke mere at leve for.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så går vi til den næste i ordførrækken, fru Karen Klint.

Karen J. Klint (S):

Jeg har næsten lyst til at fortsætte der, hvor fru Irene Simonsen slap. Jeg kender mange studerende, der har en god kummefryser hjemme hos mor. Det er mor, der bager; mor, der vasker tøj; mor, der sender nogle ekstra lommepenge. Jeg gad vide, hvor mange personer på starthjælp der har en gavmild mor, som supplerer husholdningen ret så godt. Men det var ikke det, jeg faktisk skulle sige.

Jeg vil gerne gentage den holdning, vi har i Socialdemokratiet: Vi synes, at starthjælp mere er en startspærre for, at man kommer konkret og konstruktivt i gang med integration.

Vi ser nemlig også, at arbejde er vejen til integration, så vi ser gerne, at mange flere kommer i arbejde. Men mange, der er på starthjælp, vælger jo ikke, hvor de kommer til at bo. De vælger ikke de arbejdsøer, der er rundtomkring i Danmark, de bliver jo placeret, i hvert fald i de første 3 år. Og derfor skal vi have nogle ordninger, som er mere retfærdige, for nogle har en bedre chance for at komme i arbejde end andre.

Vi har været inde omkring det pral med de 36 pct., og jeg vil gerne kvittere for, at ministeren i hvert fald er ærlig på talerstolen og siger, at der intet bevis er i de 36 pct. i forhold til det at komme i arbejde, kun til at komme ud af starthjæl-

pen, og derfor bør der kigges nøjere på det. Det er også godt, at ministeren indrømmer det, for det står meget tydeligt i rapporten, og forfatterne siger jo selv, at man ikke kan konkludere, at starthjælpen er en succes. Det er heller ikke de store tal, der er at bygge på. Derfor skal vi også hver især passe på, hvad vi bruger tallene til.

Men arbejdsmarkedsforsker Bent Greve, professor ved Roskilde Universitet, siger: Tallene tyder jo på, at det ikke virker. Man kunne halvere starthjælpen eller sætte den ned til nul. Det nytter ikke, hvis indvandrenes kompetencer ikke kan bruges på arbejdsmarkedet.

Der vil jeg godt gå i dialog, også med fru Irene Simonsen, og spørge: Hvad er det så, der skal til, og hvordan får vi kompetencerne løftet?

Der havde jeg håbet på, at vi kunne komme i en konstruktiv dialog om det udspil, regeringen er kommet med, »En ny chance til alle«, men også der forstår jeg efter i dag, at starthjælpen bliver en startspærre for, hvem regeringen vil tale med. Vi, der taler imod starthjælpen, bliver åbenbart forbudt, og også det, at vi snakker integration og om alle de andre elementer, der er i udspillet. Det er en nyhed, som vi kommer til at forholde os til.

Men ellers vil jeg gerne sige, at uanset starthjælp eller ej vil mit parti gerne være med i en dialog om integration og alle de facetter, der ligger der. Vi har i øvrigt også nogle flere facetter på selve integrationssiden, vi gerne vil sætte til debat, også forhold, som øger mulighederne for at få nogle kompetencer og for at komme på arbejdsmarkedet.

Når man kigger på rapporten, kan man se, at to ud af tre flygtninge på starthjælp får ekstra økonomisk hjælp fra deres kommune. Vi skal ikke gå i detaljen om det, men to ud af tre på starthjælp, siger rapporten. Og så må vi igen kigge på de små tal. Men når vi vil bruge tallene til ét bevis, må vi også kunne bruge de samme tal til et andet.

Jeg synes, det er farligt at prale af starthjælpen på nuværende tidspunkt. Det er også farligt at tro, at den er den eneste vej til arbejdsmarkedet.

Kl. 13.55

Vi vil gerne have starthjælpen afskaffet, gerne i en kombination med nogle andre forhold, og gerne i en kombination med, at vi får en dialog med kommunerne om, hvordan de kan gøre det bedre, få de holdninger væk, hvis der er forkerte holdninger rundtomkring, men også få sikret, at kommunerne har økonomi og andre ressourcer

til at gøre det bedre, for starthjælpen er jo kun en billigelse på nogle områder, den sikrer jo ikke, at der er flere personaleressourcer.

Vi vil godt være med til at drøfte andre muligheder, men vi ser gerne, at starthjælpen hurtigst muligt bliver afskaffet, for vi tror ikke på, at den giver mere succes i forhold til integration eller til at komme på arbejdsmarkedet. Dermed siger jeg ikke, at alle skal op på højeste kontanthjælp. Vi siger netop, at vi skal røre ved deres kompetencer, at vi skal bidrage med at give dem noget uddannelse, at vi skal bidrage med at finde nogle job til dem.

Så er der den optimisme med at finde job. Når jeg kigger i »En ny chance til alle«, som regeringen har udgivet, taler man om 25.000 job over en lang årrække, og det er også lavkompetencejob. Så det kunne godt ske, at der var nogle muligheder, hvis de mennesker og de job bare er i samme geografiske område.

Jeg synes, at der er nogle udfordringer, vi skal snakke om her, men den udfordring bliver slået i stykker af, at starthjælpen åbenbart bliver en vortoret for regeringen, hvad angår at snakke med os andre om andre forhold. Derfor er det sådan set også godt, at starthjælpen er et selvstændigt problem i dag, så vi har fået det afdækket, og vi har også fået afdækket regeringens manglende vilje til at se på det selvstændige element.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg var lidt glad for den bemærkning, som fru Karen J. Klint startede med, nemlig at de studerende jo har en mor, der fylder kummefryseren osv. osv. Er det nu også tilfældet hele vejen igennem?

Jeg synes faktisk, at det er en væsentlig debat at kigge på, når vi siger: Åh, det er så synd med starthjælpen, det er åh så forfærdeligt. Hele årsagen til, at starthjælpen blev indført, var, at det så kunne betale sig at arbejde, det kunne sågar betale sig blot at tage nogle timers arbejde, deltidsjob, netop for at se det i et integrationsperspektiv. Der tror jeg at fru Karen J. Klint og jeg er enige, nemlig at det er vigtigt, at de kommer ud på arbejdsmarkedet. Så jeg tror, det er der, vi skal tale sammen.

Så tilbage til de studerende: Jeg tror ikke, at det er alle mødre, der står og fylder en kummefryser. Jeg kan i hvert fald konstatere, at jeg ikke gør det for mine børn, det må de klare selv. Jeg tror også, at der er mange andre mødre, der har den holdning. Men hvad er det, de studerende

gør? De går ud og arbejder nogle timer, de går også ud og tager nogle job, de går ud og serverer, går med aviser, går som postbud osv. i nogle timer om ugen, så det kan betale sig. Vil fru Karen J. Klint ikke godt bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Når jeg kigger på ejendomsmæglerannoncer, er der i hvert fald nogle forældre, der gør lidt mere end bare at fylde kummefryseren, for ellers var boligmarkedet ikke så overanstrengt her i København og priserne på nogle små lejligheder heller ikke så højt oppe. Der er i hvert fald nogle studerende, der har nogle væsentlig bedre netværk end de mennesker, vi taler om her, som kommer på starthjælp.

Jeg vil gerne gentage, at vi ikke er uenige i målene. Vi har heller ikke nogen fine fornemmelser om, at det er dårligt arbejde at gå med aviser, eller at noget arbejde i det hele taget er dårligt arbejde. Vi har ingen fine fornemmelser, men vi vil gerne sikre en økonomi, som gør, at mennesker bliver integreret i samfundet. Vi synes faktisk, det er dybt tragisk, at der er nogle sats her, som er så lave, at måske halvdelen af de 36 pct. er kommet hjem i køkkenet uden økonomi til at kunne gå ud og være noget sammen med deres børn, blive integreret, være aktive i foreningslivet, fordi pengepungen ikke slår til. Jeg siger ikke, at det offentlige skal betale det hele, men vi har netop over satspuljemidlerne bevilget penge til, at børnene får nogle ting, fordi vi har erkendt problemet sammen med regeringen.

Vi erkender nogle problemer sammen. Vi kunne også godt erkende, at der er en anden vej til arbejdsmarkedet end lav starthjælp.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Irene Simonsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det med boligen var dog den dårligste undskyldning, jeg har hørt endnu, for når vi snakker om folk på starthjælp, har de ret til at få en kommunalt anvist bolig; de får en bolig anvist. Når forældrene køber lejligheder til deres unge mennesker, bliver de unge mennesker jo sat til at betale den huslejeværdi, der ligger for den lejebolig, og det bliver sandelig beskattet efter gældende regler. Så der er slet ikke nogen forskel. Man

kan sige, at det da er godt, at der er nogle forældre, der kan hjælpe nogle unge mennesker til at få en bolig, for dem på starthjælp får automatisk en anvist. Så der er virkelig en forskelsbehandling, hvis der er noget, der er forskelsbehandling.

Så vil jeg gerne sige til fru Karen J. Klint: Hvis vi er enige om, at man ikke skal have fine fornelmelser i forhold til, hvilke job de kan tage, og at det er vigtigt, at de kommer ud i job, kunne vi så ikke godt prøve at tage snakken mere intenst fremover om, at de kan komme i gang på samme måde som studerende, nemlig ved at de opkvalificerer sig? De gør det bare via integration, så det kan betale sig at tage nogle timers arbejde. For hvis vi skal til at ændre ydelsen på starthjælp, så kan det jo netop ikke betale sig for dem at tage et arbejde mere, det har vi jo set tidligere.

Kl. 14.00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg må gøre opmærksom på, at når den røde lampe lyser, så er taletiden altså udløbet.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Vi har den holdning, at det ikke kun er kroner alene, der gør, at mennesker synes, det er godt at gå på arbejde. Der er faktisk meget værdighed i at gå på arbejde. Og derfor tror jeg, at mange af de mennesker, der kommer til landet, og som ender på den lave starthjælp, faktisk godt ville have et arbejde, hvis det var tilgængeligt. De vil også have et arbejde, der giver dem nogle kompetencer til at beholde deres værdighed, til at være selvforsørgende for hele familien.

Når jeg tillod mig at sammenligne med boligmarkedet, var det for at sige, at der er store pengepunge i danskeres netværk, men der er meget små pengepunge i indvandreres og flygtninges netværk. Det var den sammenligning.

Til det med at få anvist en bolig: Jamen netop fordi økonomien til at betale en husleje er så utrolig lille og der ikke er nogen, der kan kompensere for det, så er det også med til at øge ghettoiseringen, for man finder boligerne med de billigste huslejer, det er dem, man anvise til folk, når de kun har starthjælpen. Så regeringen er selv med til at forstærke dårligdommene på boligmarkedet – også med starthjælpen. Starthjælpen er en startspærre hele vejen rundt.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken til hr. Søren Krarup.

Søren Krarup (DF):

Lad mig begynde med at sige, at vi afviser dette beslutningsforslag. Det strider mod de bestræbelser i udlændingepolitikken, som Dansk Folkeparti har støttet regeringen i siden folketingsvalget 2001, og vi kunne ikke drømme om at sige ja til noget, der vil svække den indsats, som er øvet i de sidste 4 år.

Beslutningsforslaget spiller den samme melodi, som den politiske korrekthed, der er et andet ord for venstrefløjen her i Folketinget, har spillet, lige siden befolkningen satte den fra styret, og naturligvis også længe før. Det er hele tiden de samme tangenter, der røres, og heri er til ingens overraskelse begrebet lighed det overordnede begreb.

Jeg har lyst til at stille et spørgsmål netop vedrørende ligheden: Er det nemlig rimeligt, er det retfærdigt, når en asylsøger fra den anden side af kloden kan komme rejsende til Danmark og fra den første dag modtage samme sociale ydelse som den, danske statsborgere modtager? Er det rimeligt, er det retfærdigt, at danske borgere, som livet igennem har ydet en indsats til gavn for Danmark og betalt deres skat til det danske samfund, skal ligestilles med fremmede, der kommer rejsende langvejs fra til Danmark?

Lad mig svare uden omsvøb: Nej, det er dybt urimeligt og uretfærdigt, og også derfor holder vi fast ved starthjælpen. Naturligvis skal enhver fremmed ikke stilles lige med de danskere, der har arbejdet i og for Danmark et liv igennem. Naturligvis er det diskrimination af danskerne, hvis starthjælpen blev ophævet. Derfor holder vi fast ved den og siger kategorisk nej til dette stormløb mod starthjælpen, idet vi jo er ganske klar over, at starthjælpen egentlige hensigt er at motivere de fremmede, der ikke har opholdt sig 7 år i Danmark, og som ikke har opnået permanent opholdstilladelse, til aktivt at søge arbejde.

Nu siger forslagsstillerne, at starthjælpen ikke gavner på dette område. Som bekendt viser de seneste tal, at denne påstand ikke holder, idet 36 pct. på starthjælp imod 27 pct. på kontanthjælp har fået arbejde.

På samme måde forsøger forslagsstillerne at mistænkeliggøre starthjælpen ved at henvise til Flygtningehøjkommissariatets spørgsmål. Vi er nogle stykker, der igennem 20 år har lært at betragte Flygtningehøjkommissariatet med mistro

og betragte dets udsagn som mere politisk ideologiske end humanitære. Men vi vil ikke undlade at pege på, at der altså her er tale om et spørgsmålstejn, som endda sættes på foranledning af den samme venstrefløj, som fremkommer med dette beslutningsforslag.

Nej, vægten i argumentationen er ikke overvældende. Og selv om der skulle være noget om kritikken, selv om venstrefløjen kunne anføre holdbare begrundelser, så gælder starthjælpens udgangspunkt lige fuldt, for det skal være sådan, at fremmede, alle fremmede, skal stræbe efter at blive selvforsørgende. Vi vil ikke være socialkontor for alverden, og vi vil altså heller ikke bidrage til at rundsende et signal til den tredje verden og dennes mange menneskesmuglere om, at i Danmark kan man rejse ind og finde guld på gaden eller socialkontoret.

Kl. 14.05

Starthjælpen er realistisk, den er nødvendig, den er udtryk for moralsk retfærdighed. Vi afviser beslutningsforslaget og hele den politiske korrekthed, der ligger bag det.

Så kan vi ikke lade være med at undre os over Socialdemokratiets deltagelse i dette beslutningsforslag, som jo ville føre til, at døren til Danmark blev slået på vid gab, og at indvandringen ville accelerere, hvis det blev vedtaget. Er Socialdemokratiet ikke enig med os andre, der fører en realistisk udlændingepolitik? Har Socialdemokratiet som sin nye linje ikke proklameret, at man vil støtte os andre i at få en kaotisk og anarkistisk indvandringssituation under kontrol?

Jeg henviser blot til forholdene på Nørrebro – dybt uhyggelige. En dyster skrift på væggen i det lille fredelige Danmark, der hidtil har kendt til civiliserede forhold i landet. Nu hænger bandekriminalitet og mafialignende tilstande, nu er indvandringen for alvor ved at sprænge Danmark begyndende på Nørrebro og i de større byer.

Dette er udfordringen til os. Denne udfordring har regeringen og Dansk Folkeparti taget op. Kan det virkelig være rigtigt, at Socialdemokratiet støtter den venstrefløjslinje, der har skabt katastrofen?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er altid farligt at tage korte bemærkninger til hr. Søren Krarup, der mestrer sproget lige så godt på denne her talerstol som på andre talerstole. Men jeg vil alligevel sige meget, meget

kontant, for hr. Søren Krarup sagde flere gange ting, som kan give seerne og lytterne indtryk af, at det at komme til Danmark og få starthjælp er et tagselvbord: Man kommer altså ikke direkte andre steder fra ved hjælp af menneskesmuglere ind og får starthjælp. Det får man først, når man er anerkendt som asylansøger, når man er godkendt til at være i landet, når man f.eks. er godkendt kvoteflygtning, der kommer her, fordi FN har lavet en aftale med Danmark om, at vi tager 500 mennesker om året. Det er ikke et tagselvbord.

De indvendinger, som jeg kunne komme med ... Nej, jeg kan ikke nå mere, for lampen lyser, hvilket vi jo skal respektere, så lad mig dele spørgsmålet i to og bare tage det første nu.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg har udtrykkeligt sagt, at det jo altså gælder dem, der er kommet hertil og har fået lov at blive her, men som ikke har fået permanent opholdstilladelse. Det betyder altså, at enhver, der kommer hertil og får lov til at være her, skulle være ligestillet, hvis starthjælpen blev ophævet, med danske borgere. Det kalder jeg ganske uacceptabelt, og jeg vil slet ikke acceptere hele den propaganda, der føres mod starthjælpen, og jeg gentager: Hvis starthjælpen blev ophævet, var det diskrimination mod danske borgere.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det kan jo næppe være diskrimination at give folk lige ret. Hvis man har lige ret til at opholde sig i landet, har man også lige ret til at arbejde, man har faktisk samme pligt til at være selvforsørgende. Er der forhold, der gør, at man ikke kan være selvforsørgende, så har man også lige ret til nogle forskellige ydelser alt efter den situation, man er i. Så jeg vil gerne anholde de begreber om, at det skulle være omvendt diskrimination.

Men jeg vil da gerne understrege og også bede hr. Søren Krarup om at bekræfte, at vi faktisk har fået styr på indvandringen i Danmark. Det er også derfor, vi siger, at netop fordi vi i fællesskab får lavet en god udlændingepolitik, så er situationen til at bruge nogle andre parametre, nogle andre metoder i integrationspolitikken, så kan vi godt se på integrationspolitikken med andre briller end bare for nogle år siden.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Selvfølgelig – selvfølgelig skal en person, der har fået lov til at opholde sig i Danmark, men ikke har været her ret længe, ikke være ligestillet med en dansk borger. Selvfølgelig ikke. Man kan lige så godt sige, at man ophæver begrebet indfødsret, man kan lige så godt sige, at der ikke er noget, der hedder statsborgerskab. Der skal være forskel på danske statsborgere og dem, der ikke er det – i hvert tilfælde i Danmark.

Og må jeg så sige, at jeg jo ikke kan lade være med at ryste på mit hoved, når jeg hører fru Karen J. Klint sige, at vi er ved at få styr på indvandringen i Danmark. Hvis hun går ud på Nørrebro, vil hun opleve tilstande, vi aldrig har oplevet før. Hun vil opleve, hvordan kriminalitet og mafialignende tilstande er ved at sprænge bydelen, og hun vil kunne gå til andre større byer i Danmark og opleve noget tilsvarende.

Der er ikke styr på tingene. Der er den dybeste uro og det dybeste anarki på store områder. Vi er stillet over for Alvoren, og det er et anarki og en uheldig situation, der bl.a. er skabt af fru Karen Klints parti.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Der er jo mig bekendt et af De Ti Bud, der hedder: Du må ikke lyve. Derfor er det jo selvfølgelig fuldstændig klart, at det kunne hr. Søren Krarup aldrig finde på. Men jeg vil bare anholde en enkelt påstand, nemlig når hr. Søren Krarup siger, at rapporten om starthjælpen viser, at 36 pct. er kommet i arbejde. Det må skyldes uvidenhed, for det viser rapporten ikke. Jeg kan jo citere en person, som nok må have hr. Søren Krarups tillid, nemlig integrationsministeren, som siger: Arbejdsgruppen ville gerne have haft tal for, hvor mange modtagere af introduktionsydelse der er kommet i arbejde, men det har vi desværre ikke.

Senere hen konkluderer hun – jeg citerer igen: Der er heller ingen, der har forsøgt at sætte tal på, hvor mange der er kommet i arbejde, ud fra denne her undersøgelse.

Nu er der så en enkelt undtagelse, men det forsøg er bare ikke rigtigt.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg bliver altid så bevæget, når der er nogen, der begynder at anvende De Ti Bud i polemik mod

mig, og jeg kunne få lyst til at spørge hr. Jørgen Arbo-Bæhr: Hvad nummer af De Ti Bud er: Du må ikke føre falsk vidnesbyrd imod din næste?

Så vil jeg også lige sige, at jeg vil opfordre hr. Arbo-Bæhr til at prøve at læse Luthers lille Katekismus, så ville han vide, at De Ti Bud ikke er hellige bud for kristne. Det er den jødiske lov, den er ikke hellig for os, der er kristne.

Men må jeg lige sige til selve spørgsmålet, at det, jeg citerer, er – indrømmer jeg – ministerielle udsagn. Jeg har ikke selv læst rapporten, og jeg kan kun sige, at jeg stoler på de udsagn.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Ja, jeg må jo indrømme, at jeg er væsentligt mere inde i rapporten om starthjælp, end jeg er både i De Ti Bud og i Luthers Katekismus. Men det er også derfor, at jeg anholder påstanden uden at beskyldte nogen for at lyve, og nu siger hr. Søren Krarup jo også, at han ikke har læst rapporten.

Det er jo nok forklaringen på misforståelsen, for det er jo blevet afklaret, at misforståelsen måske også skyldes, at pressen har udlagt det sådan. Begge ministre, der er ansvarlige for det her område, nemlig dels beskæftigelsesministeren, dels integrationsministeren har givet mig ret i, at de her tal ikke viser noget om, hvor mange der er kommet i arbejde.

Jeg citerede før integrationsministeren. 14 dage senere bekræftede beskæftigelsesministeren, at sådan hænger det sammen, man ville gerne have haft tallene, men har dem ikke.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg kan jo kun konstatere, at vi dermed må tage hul på en ny debat. Jeg citerede som sagt på basis af de tal, jeg har fået fra ministerierne, hvoraf det fremgår, at 36 pct., der er på starthjælp, har fået arbejde, og 27 pct., der er på kontanthjælp, har fået arbejde. Det er de tal, jeg har fået. Hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr vil anfægte dem, vil jeg ikke forhindre ham i det, men det er altså en anden debat. Det er en debat om udlægningen af rapporten, som jeg ikke i øjeblikket kan delta i.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er jo skægt, at hr. Søren Krarup endnu ikke har forstået, at det sådan set er hr. Søren Krarup, der i dag repræsenterer det politisk korrekte. Det er hr. Søren Krarup og kompagni, der i dag

sidder med den politiske magt til at definere dagsordenen i en grad, så selv en stor del af Socialdemokraterne har lagt sig på maven for hr. Søren Krarups retorik.

Jeg synes egentlig, at hr. Søren Krarup burde løfte armene i glæde over, at det sådan set i dag er ham, der er den politiske elite, og det sådan set er os andre, der i dag ikke har politisk magt.

Vi er jo enige om, at det ville være rart at få folk til at være selvforsørgende hurtigst muligt, når de kommer til Danmark, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Søren Krarup: Hvorfor er det, at Dansk Folkeparti helt konstant og kontant bliver ved med at afvise muligheden for, at asylsøgere, der kommer til Danmark, kan få lov til at arbejde? Vi har sygeplejersker siddende i asylcentre, vi har læger, vi har veluddannede personer siddende som asylsøgere i det her land, som ikke må arbejde ...

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Først med hensyn til det politiske korrekte: Det glæder mig, at hr. Kamal Qureshi siger, at Dansk Folkeparti repræsenterer eliten. Det synes jeg er fuldstændig rigtig. Her er der både sammenhæng og tankekraft i det, der siges.

Desværre er den magt, vi sammen med regeringen har fået siden 2001, jo endnu ikke så udbredt, at vi også virkelig dirigerer den offentlige mening. Jeg håber det. Jeg synes også, det går den rigtige vej. Men desværre er den politiske korrekthed, som jeg kalder for kulturradikalisme, stadig den toneangivende.

Men med hensyn til det andet begriber jeg ikke rigtig, hvad hr. Qureshi taler om. Det er jo klart, at den, der har fået opholdstilladelse og dermed også har fået arbejdsmulighed, også skal arbejde. Det er det, hele sagen drejer sig om.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes egentlig, at hr. Søren Krarup og kompagni i den grad har fået lov til at bestemme, hvordan dagsordenen er: Alle andre får lukket munden, når de deltager i den offentlige debat, hvis ikke de starter med at erklære sig enige med hovedforudsætningerne for det, hr. Søren Krarup og kompagni har sagt. Det er i den grad en dagsorden, hr. Søren Krarup har sat, som

simpelt hen har tabulagt alle dem, der skulle være uenige med hr. Søren Krarup. Det kan så være problemet for den demokratiske debat.

Det, jeg her prøver at spørge om, til hr. Søren Krarups tilsyneladende uvidenhed, gælder det, at asylansøgere, der er kommet til Danmark, og som sidder og venter på deres sagsbehandling – det kan tage 1 år, det kan tage 2 år, det kan tage lang tid – ikke har ret til at arbejde, så længe de er asylansøgere.

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Krarup, hvad logikken er i, at vi i det danske samfund har personer, som skal have ydelser fra den danske stat, og som gerne vil arbejde, men som ikke må arbejde, og som Dansk Folkeparti er imod at give arbejdstilladelser til. Hvorfor må de ikke arbejde, hvis de gerne vil arbejde?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil lige benytte lejligheden til at sige, at når vi er kommet til at være med til at bestemme dagsordenen, på trods af at vi igennem 20 år er blevet forfulgt af alle medier med alle sprogets værste udtryk, er det, fordi vi havde ret. Vi sagde faktisk den sandhed, der systematisk blev undertrykt fra den politiske korrektheds, fra kulturradikalismens side. Men vi havde ret, og nu kan det ikke skjules. Befolkningen har givet os ret, og derfor er der nu kommet en anden regering, og vi hilser den velkommen med stor glæde.

Må jeg så lige sige, at selvfølgelig skal folk, der er asylansøgere og ikke har fået opholdstilladelse, ikke kunne komme ud på arbejdsmarkedet. Det er da fuldstændig meningsløst. Arbejdsmarkedet kan man komme på, når man altså er berettiget til at være i Danmark. Når man har været der 7 år, kan man altså også komme på kontanthjælp. Men indtil da må man være og skal man være på starthjælp.

(Kort bemærkning).

Eigil Andersen (SF):

Kontanthjælpen bliver almindeligvis i Danmark betragtet som det minimumsbeløb, man skal have for at kunne leve i Danmark. Her er der altså tale om, at der er flygtninge, der får en start-hjælp, som ligger under kontanthjælpsniveau. Men uanset om man er dansker eller er kommet hertil fra et fremmed land, er det altså det samme supermarked, man skal hen og købe sine madvarer i.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Søren Krarup, om han er enig i, at leveomkostningerne i Danmark er de samme, uanset om man kommer fra et fremmed land eller er født her i landet.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Selvfølgelig er omkostningerne de samme. Men jeg synes, at det var ganske tankevækkende, hvad fru Irene Simonsen gjorde opmærksom på den der indlysende sandhed, at starthjælp altså er det samme som SU. Det vil sige, det er den samme økonomiske grund, vi giver vores egne studerende at leve på.

Hele den der ynkelighedskampagne giver jeg ikke 2 øre for. Hvor kan man ellers komme til noget land og blive forsørget på den måde? Det er noget, som selvfølgelig også, hvis vi ikke holder det på et trods alt lavere niveau end en direkte kontanthjælp, bidrager til at skabe den folkevandring, som i øvrigt karakteriserer tiden.

(Kort bemærkning).

Eigil Andersen (SF):

De allerfleste studerende er i en anden fase af livet end de mennesker, vi her taler om. De allerfleste studerende har lavere leveomkostninger.

Baggrunden for mit sidste spørgsmål er, at jeg personlig er overbevist kristen og medlem af den danske folkekirke. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Søren Krarup, hvordan ordføreren betragter forholdet mellem begrebet næstekærlighed og det, der her er tale om vedrørende starthjælpen som et lavere niveau i forhold til kontanthjælpen.

Jeg forstod på hr. Søren Krarup, at der bliver skelnet meget voldsomt mellem danskere og mennesker, der kommer fra udlandet. Det sætter i hvert fald et skel mellem mennesker, som jeg ikke har oplevet at Jesus satte. Tværtimod hjalp han dem, der havde allerstørst behov, nemlig luddere og skatteopkrævere, som var de lavest placerede i samfundet dengang.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Her er jeg endnu en gang i den situation, jeg kun kan beklage, at jeg ikke har haft spørgeren til konfirmandundervisning, så han havde kunnet forstå lidt af, hvad kristendom er.

Jeg bliver altid så rørt over ordet, udtrykket en overbevist kristen. Kristen bliver man ved at blive døbt. Det er Vorherre, der siger til det lille barn eller til den voksne: Nu er du mit eget kære

barn. Det er ikke den døbtes egen fortjeneste. Derfor er der heller ikke i forbindelse med det at være kristen tale om, at der er opstillet en bestemt moral, som skulle være den særligt kristelige. Det er en fuldstændig misforståelse.

Kl. 14.20

Vi er alle lige for Gud, det er Jesu forkyndelse, men det er for Gud. Det, som er den grundlæggende misforståelse i det spørgsmål, er jo, at denne lighed for Gud skal gøres politisk-social, og at der altså skal komme en politik eller ideologi ud af det.

Det er grundlæggende forkert, og jeg kan kun beklage, at hr. Eigil Andersen ikke har gået til præst hos mig.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne takke hr. Søren Krarup for meget præcist i sit svar til fru Karen J. Klint at sige, hvad det her drejer sig om. Det, hr. Søren Krarup sagde – og det er så det, jeg lige vil bede ham om at bekræfte – var, at det her netop drejer sig om, at der ikke skal være ligebehandling af folk, som netop er kommet til Danmark, og de almindelige borgere.

Da vil jeg så bede hr. Søren Krarup hjælpe mig, idet jeg jo ikke sad i Folketinget, da den her lov blev vedtaget, med at sige, hvor længe den her lov har virket. Er det, der står tilbage, i virkeligheden ikke blot, at det eneste formål, loven har, netop er det, som hr. Søren Krarup betoner: at forskelsbehandle borgere, som lige er kommet til landet, i forhold til danske statsborgere i øvrigt?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Ifølge de tal, jeg har læst, men som jeg ikke selv har undersøgt i rapporten, fremgår det altså, at der er flere på starthjælp, der er kommet i arbejde, end fra kontanthjælpen. Så det tyder på, at den trods alt virker.

Må jeg lige med hensyn til begrebet ligebehandling sige, at det da er fuldstændig rigtigt, at forudsætningen for al lovgivning her i landet, der tager sit udgangspunkt i denne sal, er, at der er forskel på danske statsborgere og dem, der ikke er danske statsborgere. Det er forudsætningen for al lovgivningen og skal være det.

Det er det, der kommer til udtryk i, at enhver asylsøger, der får ophold her i landet, naturligvis ikke uden videre er at sammenligne med en dansk statsborger og ikke skal stilles på linje

med ham. Jeg siger, at det ikke blot er umoralsk, hvis det sker, det er diskrimination af den danske statsborger, der har været i landet, arbejdet i landet og betalt skat til landet.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det, der står tilbage, er, at starthjælpen blev indført tilbage i 2002, og at ledigheden er steget. Hr. Søren Krarup har selv henvist til problemerne på Nørrebro. Hvor mange år skal der gå, før hr. Søren Krarup og Dansk Folkeparti erkender, at den her starthjælp ikke fører til noget andet end netop den forskelsbehandling, som hr. Søren Krarup, i modsætning til Det Radikale Venstre og mig, finder er ganske rimelig.

Når hr. Søren Krarup nu så venligt bekræfter, at det er en forskelsbehandling, kunne hr. Søren Krarup så ikke også gøre os den tjeneste at udlægge teksten fra flygtningekonventionen, og således sige, at når der deri står, at man ikke må forskelsbehandle flygtninge i forhold til egne nationale borgere, når det kommer til den her type sociale ydelser, så overtræder starthjælpen den konvention og i øvrigt til hr. Søren Krarups fulde tilfredshed?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu vil jeg lige sige én ting: Disse internationale konventioner er ikke grundlove i Danmark. Vi har underskrevet dem, og vi kan slette vores underskrift. Meget tyder på, at denne flygtningekonvention, der er fra 1951, egentlig trænger til at blive slettet, fordi den taler om tilstande, som ikke længere er realistiske. Det var anden verdenskrigs efterslæt, mens denne folkevandringsperiode, vi lever i, siger noget ganske andet. Så der må man nok sige, at der er grund til at begynde at overveje tingene.

Men med hensyn til forskelsbehandling siger jeg jo, at dette Ting har den ene forudsætning for sin lovgivning: at tage vare på danske statsborgers tilstande i Danmark. Der er og skal være forskelsbehandling af danske statsborgere og ikkedanske statsborgere.

Jeg kan ikke lade være med at sige, når nu hr. Morten Østergaard taler så bevæget om disse fattige på Nørrebro, at jeg synes, jeg læser, at disse folk, der udøver disse mafialignende handlinger, ikke ligefrem er plaget af fattigdom. Jeg læser om, hvilke biler de kører i, jeg læser om deres adfærd til daglig, og af en eller anden

grund er disse mennesker, som muligvis er på starthjælp, ikke udpræget fattige. Så jeg synes, at hele denne rørstrømskhedskampagne er lidt utidig.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Man skal overhovedet ikke undervurdere de problemer, der er på Nørrebro. Det er jeg sådan set meget enig i, men det virker ret stødende at fremstille hele Nørrebro som en bydel, der står i flammer.

Jeg kommer selv fra Nørrebro, jeg er valgt på Nørrebro, og jeg kommer i bydelen. Jeg var der så sent som i mandags hos en boligforening, som på skønneste vis har et boligfællesskab, har nogle gårdarealer, har nogle kulturelle aktiviteter, hvor indvandrere og danskere faktisk lever side om side – en boligforening i øvrigt lige omkring Sankt Hans Torv.

Der er andre steder på Nørrebro, hvor ting fungerer helt normalt og ordentligt, hvor almindelige mennesker, både danskere og indvandre-re, går på arbejde hver eneste dag og kommer hjem, passer deres børn og passer deres ting.

Kl. 14.25

Jeg synes, at det er en fuldstændig utidig og unuanceret fremstilling af en hel bydel, og jeg vil gerne spørge hr. Søren Krarup: Hvornår har hr. Søren Krarup sidst været på Nørrebro?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg er ligesom fru Jytte Andersen vokset op i København. Jeg har også været på Nørrebro mange gange, og det er ikke ret længe siden, jeg var der. Men hvis fru Jytte Andersen har tid et øjeblik, vil jeg sige, at jeg har dyb sympati for den holdning, der gennemstrømmer fru Jytte Andersens ord, for den er udtryk for en vilje til, at Nørrebro på en eller anden måde skal finde sig selv igen, og det har jeg dyb sympati for.

Jeg har også lige siddet og læst Lars Olsens bog om det delte Danmark. Han er vokset op i Brønshøj, men bor på Nørrebro og udtrykker – det ved fru Jytte Andersen også – en dyb uro over det, der sker på Nørrebro. Derfor vil jeg altså sige: Lad os, der faktisk ønsker, at Nørrebro skal blive Nørrebro, slås for, at disse elendige tilstande ikke skal få lov til virkelig at brede sig, så det ikke længere er en dansk by, altså for en by, der på ny minder om det Nørrebro, vi kender fra vores opvækst.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg fik ikke helt svar på, hvornår hr. Søren Krarup sidst havde været på Nørrebro, men det kan hr. Krarup få lejlighed til at svare på.

Det, jeg godt også vil spørge hr. Krarup om, er: Er hr. Krarup vidende om, for det er sådan set en kendsgerning, at der ikke i København er flygtninge, der er på starthjælp?

Der er jo det, forslaget her handler om, og derfor er det på alle måder utidigt at bringe København og Nørrebros problemer ind i den her debat.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg synes ikke, at det er utidigt at bringe debatten om starthjælp ind i spørgsmålet om Nørrebro, for Nørrebro er jo vidnesbyrd om en indvandring, der har sprængt en bydel. Man kan så sige, at det heldigvis ikke gælder alle steder i bydelen, og det håber jeg er sandt. Jeg har ikke på det allerseneste været på Nørrebro, men jeg har som sagt haft min jævnlige gang i København, siden jeg var lille, og kender også Nørrebro godt.

Jeg synes nok, at den starthjælp, der jo er foresøgt på at få standset den indvandring, som betyder, at menneskesmuglere har kunnet lokke folk hertil i store mængder, betyder, at det bliver vanskeliggjort, og det er det, det drejer sig om. Der skal styr på indvandringen, der skal stilles krav til dem, der er kommet her, og det er alt sammen med til at sørge for, at situationen på Nørrebro bliver forbedret.

Det glæder mig, at fru Jytte Andersen er enig med mig, Dansk Folkeparti og regeringen i, der skal gøres noget. Derfor undrer det mig, lad mig sige det, så utrolig meget at se Socialdemokratiet med i dette meningsløse beslutningsforslag.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren, og så er det fru Henriette Kjær som ordfører.

Henriette Kjær (KF):

Jeg kan gøre det forholdsvis kort, for Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget. Vi har som en del af regeringen selv været med til at foreslå ordningen, og vi står også fuldstændig ved den. Netop starthjælpen har præcis ligesom 24-års-reglen været genstand for mangan en diskussion, og jeg synes ikke, at der er ret meget nyt at tilføje.

Vi mener, at beslutningsforslaget overdriver eller måske direkte er misvisende i sin påstand om, at to tredjedele af alle på starthjælp eller introduktionsydelse får suppleret op ude i kommunerne, fordi de simpelt hen ikke kan leve af det. Virkeligheden er, at de præcis ligesom kontanthjælpsmodtagere har brug for hjælp til ekstraordinære investeringer, f.eks. hvis køleskabet går i stykker, eller hvad det nu kan være. Og derfor mener jeg simpelt hen ikke, at tallene kan bruges, som forslagsstillerne gør det, i og med at det samme ville gælde, hvis den her gruppe var på kontanthjælp.

Ministeren har været inde på en af de andre påstande, nemlig at UNHCR skulle mene, at starthjælpen er i strid med konventionerne, og det må vi også bestemt afvise skulle være tilfældet.

Det korte af det lange er, at vi ønsker at bibeholde starthjælpen og derfor ikke kan støtte forslaget fra de fire partier.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det skal være et meget kort og konkret spørgsmål: Er De Konservative enige med resten af regeringen i, at forskellige holdninger til start-hjælp er en hindring for, at man kan samarbejde om integrationen?

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Nej, det håber jeg ikke det er, for jeg mener, at præmissen er, at lovgivningen er, som den nu engang er i dag, og det, vi så skal samarbejde om, er nogle nye tiltag. Jeg mener, at udgangspunktet er, at vi har starthjælpen, og det kan der ikke laves om på. Det kan vi altså ikke rokke ved fra konservativ side i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Et eventuelt samarbejde om oplægget »En ny chance til alle« har ikke en indbygget forudsætning om, at vi skal skrive under på, at vi elsker starthjælpen. Vi må godt stadig være modstandere af starthjælpen og så have adgang til at samarbejde om andre faner i den vifte?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det mener jeg da bestemt man må. Det er jo ikke nogen nyhed, at Socialdemokraterne er imod

starthjælpen. Alligevel håber jeg, vi godt kan blive enige om nogle andre tiltag, nogle andre instrumenter, der sikrer en bedre integration.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal bare lige forstå den konservative indstilling til starthjælpen her. Er det sådan, at man, ligesom hr. Søren Krarup betoner det, forskelsbehandler folk, der er kommet til landet for nylig, flygtninge, i forhold til danskere, og at det er det, der er det primære formål? For så er det klart, at lovens indførelse i sig selv er en opfyldelse af formålet. Eller er det primære formål integration på arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Årsagen til, at vi Konservative synes, det er en god idé med introduktionsydelse og starthjælp, er, at vi mener, at det vil skaffe flere i job. Vi mener simpelt hen, at det er et incitament til at komme ud på arbejdsmarkedet. Vi har jo set, at kontanthjælpen har nogle negative virkninger, fordi den er relativt høj. Man skal tjene mange penge, for at det kan betale sig at tage et taxajob, et avisrutejob, et gartnerijob, og det er så ideen med starthjælpen, at man skal animeres til at gå ud at tage sig et job, hvor man måske ikke kan opnå en relativt høj løn, men dog komme ud på arbejdsmarkedet, blive bedre til dansk, lære den danske kultur at kende og så selvfølgelig være selvforsørgende.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Til det sidste kan man sige, at der er Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti jo meget enige om, at skattesystemet sådan set var et godt sted at tage fat på det, men når jeg spørger, er det også, fordi det ikke er klassisk konservativ socialpolitik sådan at forarme de nederste i samfundet.

Derfor vil jeg også bare spørge: Hvis nu det viser sig, at det kan dokumenteres, at der ikke er en beskæftigelseseffekt af starthjælpen, og vel at mærke dokumenteres fra et andet sted end fra ministeriet, som har fremlagt en rapport, som man må sige metodisk nok ikke ville slippe ud fra noget universitet noget sted, hvis den dokumentation skulle blive tilvejebragt, vil De Konservative så i henhold til, at netop det, der er formålet, er at skabe integration på arbejdsmarkedet, tage sin stilling op til overvejelse?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Vi Konservative synes, at virkningerne af starthjælpen og introduktionsydelsen peger i den helt rigtige retning. Vi har det her tal på, at 36 pct. er blevet selvforsørgende efter starthjælpen og introduktionsydelsens indførelse, og vi mener, det er alt for tidligt at begynde at tale om at afskaffe den. Der skal vi se nogle flere virkninger, og for os peger det altså i den helt, helt rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det var bare, fordi jeg studsede over fru Henriette Kjærs bemærkninger om at gå ud at supplere med et avisjob, for det har jo i og for sig ikke noget som helst at gøre med, om vi snakker om folk med en meget lav ydelse eller med en højere ydelse.

Hvorvidt det giver noget at tage sig et avisjob på 5 eller 10 timer, afhænger af, hvor stort et beløb man kan få lov til at beholde, for man bliver jo trukket, uanset om man er på starthjælp eller kontanthjælp. Så det er i virkeligheden det, der kunne hjælpe i forhold til den slags job, at sørge for, at folk kunne få lov til at beholde eller rettere sagt at tjene nogle penge ved siden af, uden at det blev modregnet. Så kunne vi måske få løst det, hvis løsningen skulle være det her avisjob på 5-10 timer.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jamen det er overhovedet ikke det, vi taler om, og det synes jeg også viser, at Enhedslisten vil misforstå, hvad incitamentet er, og hvad ideen er fra regeringens side med starthjælp og introduktionsydelse.

Fra Enhedslisten side vil man have det til at se ud, som om vi har foreslået det her for at gøre nogle mennesker ondt, men der skal jo være et incitament til, at folk går ud og bliver selvforsørgende, får sig et job. Det er selvfølgelig ikke bare en avisrute en gang imellem, men der er faktisk nogle, der lever af at bringe aviser ud på den ene eller den anden måde, så det er et fuldtidsjob. Det er klart, at der skal man arbejde meget, men det er jo også for at komme med et eksempel, og jeg kan på ingen måde være med til, at man skulle droppe modydelsen, altså det at trække i indkomsten.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er da helt sikker på, at flygtninge og indvandrere gerne vil arbejde. Men det, det gerne skulle føre til, som fru Henriette Kjær siger, har det jo bare vist sig ikke at føre til. Det har vist sig, at det ikke hjælper. Der er ikke nogen som helst dokumenteret effekt af, at det skulle bringe flere folk i arbejde. Den eneste dokumenterede effekt, der er, er, at en lang række mennesker, langt over halvdelen af dem, der startede på introduktionsydelse, er på den i en meget lang periode og faktisk lever i dyb fattigdom.

Så det, der gerne skulle være sket, er altså ikke blevet til noget. Og jeg synes, man har lov til at blive klogere, når ens lov ikke virker.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg kan overhovedet ikke acceptere det, der bliver sagt fra Enhedslistens side. For det første er jeg helt uenig i, at de lever i dyb fattigdom. Jeg mener, at samfundet tager ordentligt hånd om dem, og det viser sig også netop, at kommunen yder ekstra, hvis folk står i en ekstraordinær situation. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg ikke mener, man kan tolke det så negativt, som Enhedslisten gør. Jeg synes, det peger i positiv retning, at 36 pct. er blevet selvforsørgende. Det er da kun positivt, jeg kan da ikke se, hvordan det skulle blive tolket negativt. Jeg mener, det går i den rigtige retning, når nu kommunerne er ved at komme lidt op i omdrejninger og måske er ved at være lidt bedre til at hjælpe og stille flygtninge i en situation, hvor de kan gå ud og få sig et job efterfølgende. Så det er da den helt rigtige vej, vi er på.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Morten Østergaard (RV):

FN's Flygtningehøjkommissariat, UNHCR, bemærkede i sit brev til beskæftigelsesministeren, da starthjælpen stod til at blive indført, at UNHCR satte spørgsmålstegn ved lovligheden af starthjælpen i relation til flygtningekonventionen.

Kritikken gik på, at flygtningekonventionen forpligter lande til at give flygtninge samme rettigheder som statsborgere, og UNHCR mener ikke, at det kan tolkes som en ligestilling mellem flygtninge og en særlig kategori af nationale

statsborgere. Flygtninge skal have samme rettigheder som danskere i almindelighed.

Af bemærkningerne til den lov, som indførte starthjælpen, fremsat den 1. marts 2002, fremgår det, at de nye regler har til formål at understøtte regeringens målsætning om at få flere i arbejde og færre på offentlig forsørgelse, og at lovforslaget dermed styrker flygtninges integration på arbejdsmarkedet.

Mandag den 4. april 2005 kom så en rapport fra Beskæftigelsesministeriet og Integrationsministeriet i fællesskab. Den skulle angiveligt bevise, at starthjælpen er en stor succes. Det er den naturligvis ikke. Rapporten sammenligner, hvor hurtigt to grupper af nyankomne udlændinge er blevet selvforsørgende, dem, som kom til Danmark, før starthjælpen blev indført, og derfor har fået kontanthjælp, og dem, som har fået starthjælp. Rapporten viser kort sagt, at 36 pct. af starthjælpsmodtagerne er blevet selvforsørgende mod kun 27 pct. af kontanthjælpsmodtagerne.

På den baggrund konkluderer beskæftigelsesministeren:

»Undersøgelsen viser, at starthjælpen tilskynder flygtninge og indvandrere til at komme i job. Ordningen virker altså. Derfor vil regeringen fastholde ydelsen ...«.

Men denne konklusion er alt, alt for letkøbt. At flere indvandrere og flygtninge nu kan kaldes selvforsørgende, betyder ikke nødvendigvis, at de har fået arbejde. Undersøgelsen vurderer udelukkende, hvor mange nyankomne udlændinge der ophører med at modtage enten starthjælp eller kontanthjælp. I rapporten tælles alle, som er ophørt med at modtage starthjælp eller kontanthjælp, som selvforsørgende, uanset om de er kommet i arbejde, får SU i stedet eller bliver forsørget af ægtefællen.

I dag er reglen, at hvis en ægtefælle i en familie på starthjælp tjener mere end 12.000 kr. om måneden, bortfalder starthjælpen for begge ægtefæller. For en familie på kontanthjælp er det samme beløb 25.000 kr. Det betyder, at ægtefæller hurtigere vil kunne blive opfattet som selvforsørgende, når de modtager starthjælp, end når de modtager kontanthjælp.

Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre anslår, at omkring 40 pct. af starthjælpsmodtagere er gået ud af starthjælpen, fordi deres ægtefælle har fået arbejde, ikke fordi de selv har fået arbejde. Man kan så spørge, om det er fremmende for integrationen at blive hjemmegående husmor, afskåret fra både det danske ar-

bejdsmarked og det danske uddannelsessystem. Det er i hvert fald dårlig ligestillingspolitik.

Rapporten har fulgt de to grupper af nyankomne udlændinge i over en 2-årig periode, men hver for sig. Da starthjælpen først afløste kontanthjælpen for flygtninge og indvandrere i midten af 2002, var det ikke muligt at benytte samme tidsperiode til at måle effekten af ydernes niveau. Perioden er derfor forskudt, og det betyder, at det altså er to forskellige arbejdsmarkeder, hvor de to grupper af udlændinge skulle blive selvforsørgende.

Problemet er bare, at det er sværere at finde arbejde, når arbejdsløsheden er stigende, end når den er faldende, men det tager rapporten slet ikke højde for.

Kl. 14.40

Den 8. marts i år offentliggjorde Integrationsministeriet to rapporter, som beviste, at mange kommuner endelig er blevet meget gode til at anvende de redskaber, der ligger i integrationsloven med hensyn til at få udlændinge i beskæftigelse. Der er dog stadig væk stor forskel mellem resultaterne. Men evalueringen af starthjælpen er ikke vægtig med hensyn til, hvordan kommunerne anvender redskaberne, og det er simpelt hen metodesjusk, når man tager i betragtning, at evalueringen af starthjælpen i forhold til kontanthjælpen foretages i forskudte perioder.

I øvrigt beklages det i evalueringen af kommunernes integrationsindsats, at starthjælpen modarbejder kommunernes intentioner om at placere de nytilkomne flygtninge i boliger, hvor hensynet til integrationen er i højsædet. Starthjælpen betyder, at flygtninge kun kan placeres i de allerbilligste boliger, hvilket medvirker til ghettodannelse.

Selv arbejdsgruppen bag rapporten mener ikke, at man kan konkludere meget om starthjælpen succes. Kontorchef Birgit Hedegaard fra Kommunernes Landsforening, fuldmægtig Margareta Levin fra Arbejdsdirektoratet og formand for arbejdsgruppen, afdelingschef Henrik Kyvsgaard fra Integrationsministeriet, bekræfter over for Nyhedsbrevet 3F, at man ikke kan sige noget om, hvor mange på starthjælp der er kommet i arbejde.

Derfor må vi fastholde kritikken. Starthjælpen virker ikke. Til gengæld gør den livet surt for en masse mennesker og har været genstand for kritik fra UNHCR. Center for Alternativ Samfundsanalyse konkluderede i efteråret 2004, at man ikke kan opretholde en acceptabel leve-

standard på starthjælp. FN's Flygtningehøjkommissariat har altså kritiseret den for at være i strid med FN's flygtningekonvention og har senest fastholdt denne kritik i et svar den 12. januar.

Kritikken fejles af bordet med vanlig arrogance. Også i dag har Venstres ordfører politiseret internationale organer og dermed cementeret, at Venstre ikke længere støtter et internationalt retssystem, i hvert fald ikke når det gælder inden for landets grænser.

Konklusionen er, at ledigheden blandt flygtninge og indvandrere er steget kvartal for kvartal siden andet kvartal 2002, præcis da starthjælpen blev indført. Vi er tilbage på 1998-niveau, når vi ser på ledigheden for indvandrere og deres efterkommere, netop før integrationsloven blev vedtaget, og derfor må vi spørge beskæftigelsesministeren, som taler meget om logik: Hvor er logikken henne?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det var en dejlig konklusion, jeg hørte her nu. For nu kan jeg jo godt høre, hvad det her handler om, hvad holdningen er hos De Radikale. Man konkluderer på den måde, at man siger, at hvis den ene ægtefælle er kommet i arbejde, er det sådan set noget skidt. Det vil sige, at De Radikale altså hellere vil have, at der ikke er nogen, der kommer i arbejde og bliver selvforsørgende. Det synes jeg dog er en herlig konklusion. Så ved vi, hvor vi har De Radikale. Det er jeg glad for. Jeg er bare ærgerlig over, at jeg ikke nåede at høre Socialdemokraterne, om de havde den samme holdning.

Så vil jeg gerne spørge hr. Morten Østergaard: Er det ikke rigtigt, at når den ene ægtefælle er kommet i arbejde, er blevet selvforsørgende, så kan det også endnu bedre betale sig for den anden at tage nogle timers arbejde? Der er jo slet ikke nogen steder, der skal modregnes. Det er penge lige ind til familien selv, når den anden ægtefælle tager bare 2 timers arbejde om dagen. Kan jeg få konkluderet, at det er rigtigt?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det, som er det store problem, og som fru Irene Simonsen understreger med al ønskelighed her, er jo, at det at være selvforsørgende er et gummibegreb for regeringen. For hvis man er på starthjælp, er man selvforsørgende, når ægtefællen tjener 12.000 kr., men hvis man er på kon-

tanthjælp, er man først selvforsørgende, hvis ægtefællen tjener 25.000 kr.

Der må den måbende offentlighed bare sige: At være selvforsørgende i det her land må da være prissat på nøjagtig samme niveau, uanset om man er nytillkommen flygtning, eller om man er født og opvokset i landet. Og det er jo det, der er problemet. Den definition bliver glemt i den her rapport, som er blevet fabrikeret i de to ministerier.

Derudover vil jeg med hensyn til det med at bringe den ene ægtefælle i arbejde sige: Ja, vi ønsker da begge ægtefæller i arbejde, både konen og manden. Det, der er problemet med regeringens politik, er, at den til stadighed bringer flere og flere kvinder hjem i det, man så kalder selvforsørgelse, men i hvert fald ikke i arbejde. Det er dårlig ligestillingspolitik, og det opponerer vi også i dag imod.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Kunne hr. Morten Østergaard ikke bekræfte det, jeg spørger om, nemlig om det ikke bedre kan betale sig for den ægtefælle, der så ikke er kommet i job, at tage et job, når familien er blevet selvforsørgende, fordi man er selvforsørgende, når den ene ægtefælle har taget et job? Det er man i øvrigt også ifølge kontanthjælpsloven, så der er ikke nogen forskel der. Der er lidt forskel på beløbene, det kan meget bedre betale sig at tage jobbet, når man er på starthjælp.

Så lægger vi i øvrigt i »En ny chance til alle« op til, at det også kan betale sig for kontanthjælpsmodtagere fremover. Så det er faktisk lidt spændende at høre, hvad Radikale og hr. Morten Østergaard – også af hensyn til de videre forhandlinger – mener om, at det nu endnu bedre også kan betale sig for ægtefællen at tage et job.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er helt klart, at hvis man skal lave de bedst tænkelige økonomiske incitamentter til at tage et arbejde, så skal man ikke give sociale ydelser til nogen som helst. Det vil give de maksimale incitamentter til at tage et arbejde. Det er helt klart, fru Irene Simonsen har fuldstændig ret, og hvis konsekvensen af Venstres politik er den, vil vi også opponere mod det, når det forslag bliver bragt frem.

Det, der er forskellen her, er, at man er selvforsørgende, hvis man er på kontanthjælp, når

den ene ægtefælle tjener 25.000 kr., men hvis det er flygtninge, som netop er kommet til landet, må det være godt nok med 12.000 kr. til familien.

Derfor må vi også sige, at det er en forskelsbehandling, og at UNHCR har fuldstændig ret, når de siger, at starthjælpen er diskriminerende. Men jeg kan bekræfte, at fru Irene Simonsen har fuldstændig ret: Jo færre penge man har, jo bedre kan det betale sig at tjene nogle.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

For ligesom at starte med noget positivt vil jeg da starte med at glæde mig over, at vi kan se frem til en afskaffelse af starthjælpen – vel at mærke, når vi får et regeringsskifte. Det giver da i hvert fald en vis form for håb for fremtiden.

Desværre kan jeg ikke undre mig over, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti holder fast i, at en del af befolkningen fortsat skal leve af et beløb, der svarer til mellem halvdelen og tre fjerdedele af, hvad Forbrugerinformation kalder et discountbudget.

Der har været en tendens i denne her debat til, at den er blevet en form for talkrig, og at de menneskelige aspekter gemmes væk bag ved procenter og beregningsmetoder. Det siger jeg ikke, fordi jeg skal underkende, at vi selvfølgelig skal vide, hvad vi taler om, inklusive om starthjælpen har betydning for, om folk kommer i arbejde eller ej.

Det er også derfor, jeg efter bedste evne har forsøgt at sætte mig ordentligt ind i den rapport, som Integrationsministeriet og Beskæftigelsesministeriet fik lavet om virkningerne af starthjælpen, en rapport, som desværre, og det kan undre en, ikke kan sige noget som helst om, hvor mange der kom i arbejde. Det kan specielt undre, når der i bemærkningerne til lovforslaget om indførelse af starthjælpen stod, at en væsentlig grund til og en væsentlig forudsætning for, at det forslag havde positiv betydning, var, at det rent faktisk bragte folk i arbejde. 3 år efter står vi i en situation, hvor regeringen ikke kan svare på spørgsmålet.

Jeg synes, det er dårligt, jeg synes, det er beklageligt, men jeg synes også, det understreger, at det måske i virkeligheden er sådan, at man som udgangspunkt bare siger, at vi har nogle mennesker, som vi sætter ned i ydelse, og så håber vi på, at de på en eller anden måde finder sig

et arbejde, uden at vide, om de gør det, uden at vide, om det hjælper, og uden at vide, om det ikke i virkeligheden betyder, at folk bliver så fattige, at de ikke har mulighed for at tage del i samfundslivet og blive en integreret del af det her samfund.

Jeg vil godt slå fast, at uanset om det er 15, 20 eller 30 pct. af starthjælpsmodtagerne, som i løbet af 2 år er kommet i arbejde, så er livet på starthjælp den barske virkelighed for mere end 3.000 voksne og et ukendt antal børn.

Alt for stor en del af debatten om starthjælp har også været baseret på, hvordan verden ser ud fra den anden side af bordet. Skiftende integrationsministre har snakket med borgmestre og kritiseret de kommunale sagsbehandlere, som om det var deres skyld, at der ikke var job nok. Men hvad så når starthjælpsmodtagerne får ordet? Jeg har faktisk ulejligen mig med at snakke med nogle af de mennesker, som har været ramt af de her ydelser, deltaget i et møde, hvor over 80 voksne starthjælpsmodtagere og deres børn fik mulighed for at tage ordet og sige deres uforbeholdne mening om, hvordan deres liv på starthjælp så ud.

Kl. 14.50

Man kan sige, at starthjælpsmodtagerne gennemgående giver udtryk for på den ene side at være meget, meget kede af og egentlig være lidt skamfulde over den situation, de står i, og på den anden side at være vrede på systemet. Hvis der er nogen, der tror, at det er godt for integrationen, må de tro om igen.

Til slut vil jeg sige, at debatten om starthjælp egentlig meget godt illustrerer forskellen på holdningerne mellem regeringen og Dansk Folkeparti på den ene side og oppositionen på den anden side. Regeringen siger: Lave ydelser bringer flere i arbejde.

Man kunne sige, at det, hvis det virkelig var rigtigt, jo ville være naturligt for regeringspartierne at foreslå generelt lavere ydelser for alle arbejdsløse, med andre ord at tone rent flag i stedet for hele tiden at pakke besparelserne ind i snak om særlige grupper, som skal have et særligt kærligt spark.

Jeg tror egentlig, at det mest ærlige er, når hr. Søren Krarup siger, at man ikke bare kan komme rejsende fra den anden ende af jordkloden og være ligestillet med danskerne.

Over for det vil jeg fastholde, at forudsætningen for, at vi alle sammen bliver en integreret del af samfundet og arbejdsmarkedet, er, at man har

nok penge til både mad og sociale aktiviteter, og det giver starthjælpen ikke mulighed for.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Kamal Qureshi som ordfører for forslagsstillerne.

Kamal Qureshi (SF):

Tak for debatten i dag, som har været interessant og som sædvanlig er kommet vidt omkring.

Jeg vil først og fremmest selvfølgelig gerne takke Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og Enhedslisten for støtte til forslaget, som de jo også er medforslagsstillere til. Det betyder reelt set, at der er en helt klar tilkendegivelse her fra Folketingssalen af, at i tilfælde af et regerings-skifte vil starthjælpen blive afskaffet, sådan at de mennesker, der i dag er på starthjælp, de mennesker, der i dag er flygtningene, der er kommet til landet, vil få nogle bedre livsvilkår.

Vi kan i hvert fald konstatere, at der er én ting, som starthjælpen gør, og det er, at den gør mennesker fattigere. Det er der ikke nogen tvivl om, det er veldokumenteret, det er noget, som mange forskellige undersøgelser har påvist.

Igen citerer jeg her fra en baggrundsanalyse-artikel fra Sjællands Tidende den 17. marts 2005, hvor der står, at to ud af tre flygtninge, der er på den særlig lave starthjælp, får ekstra økonomisk hjælp fra deres kommuner.

De nyeste tal fra Danmarks Statistik viser således, at ud af 2.875 flygtninge, der i september 2004 var på starthjælp, fik 1.891 af dem i den måned tilsammen 4,3 mio. kr. i ekstra hjælp. Det vil sige, at man rundtomkring i kommunerne godt er klar over, at starthjælpen ikke er tilstrækkelig til at kunne opretholde en fornuftig levestandard.

Det andet spørgsmål, som også har været stillet i debatten, er: Hjælper starthjælpen? Det er det argument, vi hører gentagne gange fra regeringspartierne. Jeg synes, at Dansk Folkepartis udmelding er anderledes klar: Det her handler om en forskelsbehandling af mennesker, der kommer til Danmark, det her handler om at motivere folk til ikke at komme til Danmark i det hele taget. Det synes jeg er en anderledes klar udmelding, som hører til den anden diskussion. Men de argumenter, regeringspartierne har for starthjælpen, er, at den skulle skaffe folk i arbejde, og der ved vi jo, også ud fra beskæftigelsesministerens egne udsagn, at der ikke er nogen dokumentation for, at det hænger sådan sammen.

Der er to arbejdsmarkedsforskere, der i Jyd-ske Vestkysten den 27. februar 2005 vurderer:

»Den lavere starthjælp, der skulle tvinge ny-ankomne indvandrere ud på arbejdsmarkedet, virker ikke efter hensigten.«

Det vurderer de to arbejdsmarkedsforskere på baggrund af en undersøgelse, som Integrationsministeriet offentliggør i næste måned. Det vil sige, at det er Integrationsministeriets egne tal, som danner grundlag for, at Bent Greve og Jørgen Stamhus, som er forskere på henholdsvis Roskilde og Aalborg Universitet, udtaler, at det ikke virker efter hensigten.

Kl. 14.55

Det, vi i hvert fald igen kan konstatere, er, at en ting, starthjælpen gør, er, at den gør folk fattige og bevirker, at de personer, der kommer her-til, får nogle livsvilkår, som er hæmmende for deres muligheder for at deltage i det danske samfund, deltage i den sociale omgang med be-folkningen og være til stede i fritidsklubber og lignende. Jeg vil igen gerne citere en af dem, der er på starthjælpen, som siger, at siden de kom, har deres 3-årige søn tabt 4 kg, og hans mor, som er højgravid, har tabt 10 kg, fordi de ikke har penge til at købe mad for.

Det synes jeg er en alvorlig situation, som jeg kan konstatere at beskæftigelsesministeren griner ad, men jeg er ikke sikker på, at man griner ad det, hvis man har en højgravid kone, der har tabt 10 kg, eller hvis man har en 3-årig søn, der har tabt 4 kg. Og jeg tvivler på, at de her flygt-ninge var overvægtige, da de kom til Danmark.

Med det udsagn vil jeg takke for debatten og kan i hvert fald konstatere, at vi kan få starthjæl-phen afskaffet ved et regeringsskifte, men ikke før.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil bare spørge hr. Kamal Qureshi, om det ikke også er SF's opfattelse, at regeringen på den måde, hvorpå den lader hånt om international kritik, er med til at modvirke et internationalt retssamfund, som er styret af nogle konventioner, som bl.a. modvirker, at regeringer laver overgreb på dele af befolkningen, som altså stri-der mod det, der er aftalt internationalt, og at det derfor også på et mere principielt plan er stærkt problematisk, at man sidder kritikken overhørig.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg kan konstatere, at vi generelt har med en re-gering at gøre, som ikke kun på det her område, men også på andre områder underkender inter-nationale retssystemer. Vi har jo senest haft en diskussion i Folketingssalen af, hvorvidt man kan gå i krig uden et FN-mandat. Så man kan si-ge, at det generelt er en regering, som på en lang række områder mener, at der skal herske et anarki og være et tagselvbord, som er til gavn for de stærkeste på det internationale område, og ikke nødvendigvis nogle retssystemer, som forpligter alle lande.

Med hensyn til starthjælpen er der jo en bor-gerlig logik, som kører på, at hvis bare folk er fattige, hvis bare folk får frataget deres leve-grundlag, så kommer de i arbejde. Den logik har ført til det, som hr. Morten Østergaard også på-pegede, at arbejdsløsheden er steget og beskæf-tigelsen er faldet under den her regering. Så får vi nogle argumenter lige fra SARS-epidemien til alt muligt andet for, at arbejdsløsheden er steget, men som ikke forholder sig til, at vi i Danmark faktisk har haft faldende beskæftigelse.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesmini-steren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frede-riksen):

Det, der kalder mig på talerstolen, er det vrøvl, vi skal høre fra de partier, der står bag det her forslag.

Punkt 1: Det er ikke i strid med internationale aftaler. Det kunne være, at partierne ønskede det var, men det er nu altså en kendsgerning, at det ikke er.

Punkt 2: Partierne bag ved det forslag repræ-senterer den integrationspolitik, der var så grue-lig fejlslagen i mange år. Nu er vi endelig ved at prøve at rette op på det, og så skal vi en hel ef-termiddag igennem høre, at man vil vende tilba-ge til det samme gamle uduelige system.

I regeringen har vi sammen med Dansk Fol-keparti lagt kursen om på det her område, er-kendt, at integration foregår via arbejde og ikke ved at fastholde folk på offentlige ydelser uden udsigt til, at de kan få et arbejde, som giver en løn, der er højere end det, de får på offentlige ydelser.

Jeg synes, det er en skandale at skulle stå og høre på det samme. Nu er det fjerde år i træk, vi

begynder på den sang, at forslagspartierne vil tilbage til den gamle politik. Det er altså trist for integrationen, at det udvikler sig på den måde.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det, som debatten i dag har drejet sig om, er, at der synes at være to formål. Det ene er det formål, som hr. Søren Krarup har gjort sig til talsmand for, nemlig at forskelsbehandle danske statsborgere og folk, der lige er kommet hertil. Det er så det, som UNHCR i utvetydige vendinger i forbindelse med lovforslagets fremsættelse har sagt strider mod flygtningekonventionen.

Så kan man jo have det synspunkt, som hr. Søren Krarup og dermed altså også regeringens støtteparti har, at det skal man ikke tage sig af – det er såmænd helt fair og i orden – og i øvrigt skulle flygtningekonventionen afskaffes. Det er jo helt rimeligt.

Kl. 15.00

Det, der er ganske urimeligt og utilstedeligt, er, at den danske regering konsekvent afviser enhver form for international kritik på det her område, arrogant og uden på nogen måde at forholde sig til, at de her institutioner rent faktisk er sat i verden for at opretholde konventionerne.

Så kan beskæftigelsesministeren stå her eftermiddag efter eftermiddag og benægte det. Men det er jo konsekvent det, som sker, og det er det, vi kan læse helt tilbage fra høringsvaret, og det, som er blevet bekræftet med den e-mail, som ministeren så også har læst og henvist til fra januar i år, hvori man siger, at »vi står ved kritikken«. Det kan man altså ikke løbe fra, uanset hvor højt man taler.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg ved ikke, om hr. Morten Østergaard forstår sondringen mellem, om der er kritik, eller om vi ikke har juraen med i de her sager. Vi har da lyttet til masser af kritik fra hr. Morten Østergaards partifæller, der klager til, hvem man vil af internationale organisationer for at kaste mistillid over regeringens politik. Så det har vi da lyttet til i årevis.

Det, der er afgørende, er: Strider det mod konventioner, eller strider det ikke mod konventioner? Jeg har da sagt, og jeg vil sige ligesom Venstres ordfører, at vi da vil lytte til den kritik, der bliver fremført, vi vil svare på den, vi vil undersøge den, og det har vi gjort. Det er jo derfor,

det er så mærkeligt, at vi nu skal stå og diskutere det samme forslag med de samme gamle bemærkninger fra situationen i 2003 ikke ajourført til den nye situation.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er da al ære og respekt værd, at ministeren vil ulejlige sig med at komme i Folketingssalen og lytte til den kritik, som oppositionen i givet fald måtte rejse af de forslag og den politik, der føres. Det vil jeg da gerne kvittere for. Men det nytter jo ikke noget, når de organer, som er sat i verden for at give deres objektive vurdering og spille ind, siger: Vi er hverken for den ene eller den anden type regering i Danmark, vi vurderer konkret, om den lovgivningstekst, som ligger, er i overensstemmelse med konventionerne.

Når man derfra siger, at der er seriøse spørgsmål ved legaliteten af det, så er det noget, som burde give anledning til, at regeringen reviderer sin opfattelse.

Når det er sagt, og når beskæftigelsesministeren nu fremhæver den store succes, som start-hjælpen har været, så må jeg bare gentage, at siden andet kvartal i 2002, som netop var det kvartal, hvor starthjælpen gik i gang, er ledigheden blandt indvandrere og efterkommere steget, steget, steget indtil i dag, hvor vi er tilbage på 1998-niveau, før integrationsloven blev vedtaget. Hvis det er den type succes, man er ude efter, så ønsker vi tillykke herfra.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare sige, at det jo er helt ude i hampen, når hr. Morten Østergaard hævder, at vi ikke vil lytte til kritik. Vi har jo ikke gjort andet end at lytte til Det Radikale Venstres kritik. Men det gør det jo ikke til videnskab, hvad Det Radikale Venstre siger. Det er Det Radikale Venstres politik.

Det, vi gennemfører, er regeringens politik. Det, der er afgørende, er, hvordan juraen er i de her sager. Hr. Morten Østergaard bliver ved med at stå og antyde, at det sådan er småkriminelle aktiviteter, vi har gang i her i regeringen. Næh, vi har juraen med os på det punkt.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil sige, at det selvfølgelig godt kan være frustrerende at skulle bruge en fredag eftermid-

dag på at debattere i Folketingssalen, men det er nu vilkårene for den måde, vi arbejder på. Man har jo som opposition ret til at fremsætte nogle forslag om den politik, man synes der burde føres, og så må man tage en diskussion.

Det nytter efter min mening ikke noget at stille sig op og blive sur over, at man skal diskutere det a fire gange, når nu det er sådan, at oppositionen rent faktisk gerne vil have nogle diskussioner. Det er jo vores mulighed for netop at rejse nogle af de politiske debatter, så befolkningen kan se, hvor uenighederne ligger. Det vil vi helt klart gerne benytte os af.

Jeg synes, det er dybt problematisk, at beskæftigelsesministeren, som, dengang regeringen kom til, jo ændrede ministeriets navn fra Arbejdsministeriet til Beskæftigelsesministeriet, lige siden han er kommet til og har sat sig på posten, har fået færre i beskæftigelse. Der er kommet færre og færre i beskæftigelse år for år, hvor denne her regering har siddet ved magten.

Når nu beskæftigelsesministeren mener, at beskæftigelse er en så essentiel del af integrationen, hvordan har ministeren det så med, at beskæftigelsen konstant er faldet under denne her regering?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er ked af, hvis jeg giver indtryk af, at jeg ikke gerne vil komme og svare på ting i Folketingssalen. Det vil jeg utrolig gerne. Jeg skal heller ikke skjule, at jeg er utrolig glad for, at de partier, der står bag det her forslag, igen og igen fremsætter det, for det giver mig jo anledning til at kunne forsvare og forklare regeringens politik på det her område. Det befæster jo desværre så bare også i offentligheden det billede, at de partier ikke har lært noget af udviklingen, så det beklager jeg.

Kl. 15.05

Jeg synes faktisk, det er en rigtig god anledning til at få lov at forklare regeringens politik på indvandrings- og integrationsområdet, for det er jo et emne, virkelig mange mennesker interesserer sig for, ikke mindst i de her dage er der jo stor interesse om det. Så misforstå mig ret: Ud over at det er en ministers pligt at komme, synes jeg oven i købet det er en glæde at få lov at komme og forklare om vores politik på det her område.

Vedrørende beskæftigelsen må jeg så sige, at ledigheden jo er faldet med 16.000-17.000 de sid-

ste 12 måneder, så på det punkt tager SF's ordfører fejl.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu skal jeg jo prøve at lade være med at misforstå ministeren ret, som han kom til at sige, tror jeg.

Ministeren har jo gentagne gange lagt meget vægt på, at beskæftigelsen er meget vigtig for denne her regering, at det er meget vigtigt for den her regering, at folk kommer i arbejde. Det var det også for den tidligere regering, hvor SF sad som parlamentarisk grundlag. Det, der bare er forskellen, kan man sige, er sådan set også nogle af de ting, man nogle gange gør, når man har børn, hvor man jo siger til børnene: En ting er, hvad I siger, og en anden ting er, hvad I gør.

Den socialdemokratiske regering med De Radikale og med SF som støtteparti gjorde rent faktisk noget ved det. Vi fik faktisk folk i beskæftigelse. Beskæftigelsen er ikke steget under denne her regering, hvis man sammenligner med, før denne her regering kom til magten. Er det ikke korrekt, at det er sådan, det forholder sig?

Så kan det godt være, at beskæftigelsen er steget med 17.000 inden for det sidste stykke tid. Men hvis man sammenligner det med den beskæftigelse, der var, da regeringen kom til, så er den faldet. Så får man ...

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Taletiden er udløbet, når den røde lampe lyser. Så er det ministeren.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil frygtelig gerne forklare hr. Kamal Qureshi sammenhængen, men hr. Kamal Qureshi latterliggør jo den stagnation, der kom i den internationale økonomi, som var en følge af 11. september, som var en følge af SARS-epidemien, hvor rejser til forskellige verdensdele faldt. Der er kommet stagnation i Tyskland, som på grund af manglende reformer på arbejdsmarkedet ikke længere er konkurrencedygtig. Jeg er lidt ked af, at hr. Kamal Qureshi ligesom latterliggør den forklaring, for det er jo kendsgerninger, der indtrådte, efter at regeringen overtog regeringsmagten i 2001.

Men selv om hr. Kamal Qureshi synes, det er latterligt, så er det jo realiteter, vi andre må kæmpe med, og vi må erkende, at påvirkninger

udefra jo også påvirker Danmark, specielt på beskæftigelsesområdet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil bare lige sige, at hverken jeg eller Enhedslisten har nogen som helst lod eller del i den integrationspolitik, der blev ført under den tidligere regering, ligesom vi heller ikke har det i den politik, der bliver ført under denne her regering.

I øvrigt kan jeg da lige oplyse beskæftigelsesministeren om, at en del af politikken jo var, at man med indførelse af integrationsloven under den tidligere regering dengang også prøvede sig frem med en særlig lav ydelse. Den tidligere regering blev rent faktisk bare klogere, da den fandt ud af, at det ikke virkede, som det burde, at det førte til fattigdom, og derfor rettede den op på det.

Mit håb er, at denne her regering også anerkender og erkender, at det her med den start-hjælp ikke fører til de ting, altså flere i arbejde, som den havde håbet på og måske endda regnet med, men blot til øget fattigdom. Den regering, vi har siddende i dag, håber jeg også er i stand til at blive klogere.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu tror jeg, at man gjorde den tidligere regerings forslag dengang uret, for det fik jo kun lov til virke i 4 måneder, før man skyndte sig at pakke det ned.

Så jeg tror i og for sig ikke, at man kan udlede noget af de undersøgelser, der blev lavet dengang. Det vil være lidt for vidtgående, men det kan vi jo selvfølgelig diskutere en anden gang. Det er i hvert fald svært over korte bemærkninger at drøfte den sag. Men hr. Arbo-Bæhr må undskylde, at jeg gjorde Enhedslisten medansvarlig for den tidligere regerings integrationspolitik.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

På de gamle forsorghjem står der over døren: Arbejde adler. Det kom der ikke ret mange af dem i arbejde af. Der var faktisk mange beskæftigelsesløse, der var mange hjemløse, og sådan er det også i dag på forsorghjemmene, selv om jeg tror, at skiltet er taget ned eller er blevet

overmalet. Men arbejde er godt, hvis det er tilgængeligt. Forsørgelse er godt at have egenansvar for, det giver stolthed. Det, vi taler om i dag, er praleværdien af noget, som regeringen siger virker bedre, end undersøgelsen faktisk dokumenterer.

Jeg vil gerne spørge beskæftigelsesministeren, om det ikke er korrekt, at det kun er 9 ud af 129 mennesker på starthjælp, der har fået deltidbeskæftigelse, og 7, der har fået heltidsbeskæftigelse. Tror ministeren virkelig ikke, at de 16 mennesker havde fået en beskæftigelse, selv om de på forhånd havde fået en anden ydelse end starthjælp?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er der jo noget der tyder på ikke ville være tilfældet, for virkningen på den lave ydelse er højere end virkningen hos dem, der går på den højere kontanthjælp. Og det er jo den pointe, vi har fremhævet igen og igen.

Må jeg så gerne sige, at nu har jeg ikke været inde at tjekke, hvor mange ledige job, der ikke kræver nogen kvalifikationer, der er i dag, men jeg er ret sikker på, at det er, som det plejer at være, et par tusind. Så man kan jo ikke sige, at der ikke er job.

Det, jeg kunne ønske mig, var, ligesom Venstres ordfører fremhævede, at kommunerne i langt højere grad trak med i denne her proces og sørgede for, at folk kom ind på arbejdsmarkedet, for det er altså nøglen til det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jamen var det så ikke bedre at lave en sanktion over for kommunerne i stedet for en sanktion over for borgerne? De mennesker, der er på den lave starthjælp, har jo ikke frit valg med hensyn til, hvor de vil bo de første 3 år. Jeg synes også, at de skal have pligt til at tage det arbejde, der bliver anvist, det er vi overhovedet ikke uenige i, men de har bare ikke frit valg med hensyn til, at de bliver bosat et sted, hvor der er arbejde til dem. Og jeg tror, at nogle af de ting også er forklaringen på, at tallene her er lave. Men 16, hvor ikke engang alle sammen er i fuldtidsjob, er ikke noget succeskriterium.

Når man så sammenligner med mennesker, der får en anden ydelse, så er det jo mennesker, der kom til Danmark på et andet tidspunkt. Det er måske mennesker med en anden baggrund.

Vi ved ikke, om der er sociale forskelle på det, for undersøgelsen er simpelt hen ikke god nok. Så vi kan ikke bruge undersøgelsen som hverken det ene eller det andet bevis. Men vi kan tage en diskussion af, hvordan vi får mennesker i arbejde. Og der vil vi gerne række hånden frem og snakke integrationspolitik. Men vi vil ikke være med til at snakke vetopolitik, hvis start-hjælpen skal være veto for al politisk dialog.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er bare nødt til at gentage omkring starthjælpen, at starthjælpen er en grundpille i vores indsats under denne her regering, og derfor vil den også fortsætte, uanset hvad resultatet af vores fælles bestræbelser på integrationsområdet vil være.

(Kort bemærkning).

Eigil Andersen (SF):

I regeringens ca. 2 første leveår steg arbejdsløsheden med omkring 45.000. Så er det rigtigt, at arbejdsløsheden er faldet med måske 12.000-15.000 det sidste års tid. Men det rører jo så ikke ved, at det samlede resultat af den bevægelse er omkring 30.000 flere arbejdsløse i den her regerings levetid. Det er jo sandt.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er tallene ikke helt rigtige, men det er der jo ingen grund til at diskutere. Nej, det er da rigtigt, at arbejdsløsheden steg de første år, vi havde regeringsmagten. Det har vi jo erkendt mange gange. Jeg har beklaget det, fordi det spærrer for løsningen af mange af de problemer, vi i øvrigt har i samfundet. Så det bør jo ikke komme bag på spørgeren, at det ikke var en ønskeudvikling, vi havde. Mange ting ville da se bedre ud, hvis højkonjunktoren havde buldret af sted.

Men vi gennemførte jo så sidste år pinsepakken i erkendelse af, at der ikke kom noget internationalt medspil, og at det trak ud i Tyskland og Frankrig og i Europa i det hele taget. Vi startede et forbrugsdrevet opsving i Danmark, som jo så har medført, at ledigheden er faldet konstant siden da.

Men jeg skal da ikke skjule, at ledigheden steg de første år. Det håber jeg da ikke at nogen har villet skjule, for kendsgerningerne taler jo for sig selv. Det, jeg bare har prøvet at sige til hr.

Kamal Qureshi med manglende succes, er, at Danmark jo er en integreret del af verdensøkonomien, så når økonomien og tempoet går ned i verden, skyller der altså også nogle konsekvenser ind over Danmark.

Kl. 15.15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak, den røde lampe gælder også for ministeren. Så er det hr. Eigil Andersen for sin sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Eigil Andersen (SF):

Grunden til, at jeg fandt anledning til at understrege det, er, at ministeren fremhævede, hvad der var sket det sidste års tid, og det synes jeg er for kort et tidsperspektiv.

Ministeren har i denne runde brugt meget stærke ord som vrøvl og skandale. Jeg vil i forlængelse af det sige, at det, som jeg opfatter som en skandale i denne sag, er, at man fra regeringens side har en grundlæggende påstand om, at starthjælpen bringer flygtninge/indvandrere i arbejde, men man møder op her efter 3 års forløb uden overhovedet at kunne dokumentere, om det rent faktisk er tilfældet. Det mener jeg er en skandale.

Man aner ikke, om det betyder, at de pågældende er blevet hjemmegående og bliver forsørgt af deres ægtefælle; man ved ikke, om de er kommet i arbejde; man ved ikke, om de i desperation har taget et sort arbejde, eller om de måske i desperation over en forfærdelig hverdag uden en krone på lommen er gået ind i kriminalitet og vold, og hvad ved jeg. Den løbebane kan sagens starte med baggrund i, at man ikke har penge at leve for, og det har man ikke ordentligt med den starthjælp.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er jeg ret overbevist om, at starthjælp virker. Det ligger i sagens natur, at når man for de mennesker laver et ydelsessystem, der gør, at det kan betale sig at tage et arbejde, vil de selvfølgelig også tage et arbejde. De tal vil jo komme.

Nu er det de første resultater, vi har fået, for vi skal også have et erfaringsgrundlag. Jeg kunne godt ønske mig, at kommunerne var lidt mere aktive på det her område, for det gælder altså om hurtigst muligt at få folk skubbet ud på arbejdsmarkedet.

Jeg synes jo, at debatten sådan set er meget god og illustrativ, for hr. Eigil Andersen beskylder mig for ikke at kunne dokumentere, at den virker. Omvendt kan hr. Eigil Andersen heller ikke sige, at han kan dokumentere, at den ikke virker. Derfor beror det i sidste ende på en holdningsmæssig basis. De partier, der står bag det her beslutningsforslag, er fuldstændig ligeglade med, om den virker eller ikke virker, de vil bare have den afskaffet.

Der siger vi, at vi tror og vi synes og vi mener, at vi kan dokumentere, at den virker, og derfor vil vi gerne have, at ordningen fortsætter.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Et par bemærkninger af hr. Morten Østergaard kan jeg ikke lade være at reagere på. Vedrørende starthjælp er det jo klart for alle, at det er et integrationsspørgsmål; det er at tvinge dem, der får starthjælp, til virkelig selv at søge arbejde.

Men det er lige så klart, at der også i det ligger en respekt for de danskere, der bor her i landet, som der naturligvis skal tages et særligt hensyn til af de danske myndigheder. Det er al dansk lovgivnings forudsætning.

Når det anfægtes, er det jo helt tydeligt i denne eftermiddagsdebat, at det er, fordi oppositionen kører i en eller anden from rille om, at når man er lige for Gud, skal man også være totalt lige politisk.

Det fører til en fuldstændig metafysisk politik, og det fører også konkret til et forræderi mod de danskere, som danske myndigheder skal tage vare på.

Jeg kunne godt have lyst til at spørge beskæftigelsesministeren, om ikke han er enig med mig i, at det der lidt hysteriske præg, der er over hele venstrefløjens retorik, hænger sammen med, at de simpelt hen ikke kan kende forskel på Vorherre og denne verden, på helligt og sekulært, og derfor opererer med metafysiske argumenter, som slet ikke hører hjemme i denne sal.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jeg fuldstændig enig med hr. Søren Krarup i.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge og Integration. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 94:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.

(Fremsat 24/5 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Dette forslag vedrører oprettelse af et nyt folketingsudvalg, et ligestillingsudvalg. Forslaget er fremsat den 24. maj, og forslagsstillerne ønsker afstemning inden sommerferien, for forslaget skal træde i kraft fra næste folketingsssamling. Det vidner jo ikke specielt om seriøsitet, at man vil jasse et sådant for Folketingets arbejde meget principielt forslag igennem på 2 uger i Folketingets travleste tid.

Kl. 15.20

Da forslaget efterlader en lang række spørgsmål, håber jeg på svar her i dag, for at vi kan få et bedre beslutningsgrundlag, end forslagets bemærkninger er udtryk for.

Jeg spørger for det første: Der er jo lagt budget for Folketinget. Hvordan skal det her finansieres, og ved forslagsstillerne ikke, at udvalgsstrukturen altså ikke sådan lige ændres i Udvalget for Forretningsordenen på 14 dage?

Jeg spørger for det andet: Der er meget få lovforslag, der alene drejer sig om ligestilling, og som kommer fra ligestillingsministeren. Bliver det så ikke et noget tyndt udvalg?

Jeg spørger for det tredje: Det fremgår af bemærkningerne, at udvalget skal kunne stille ændringsforslag til andre udvalg. Det vil jeg godt have uddybet, specielt i den situation, hvor fag-